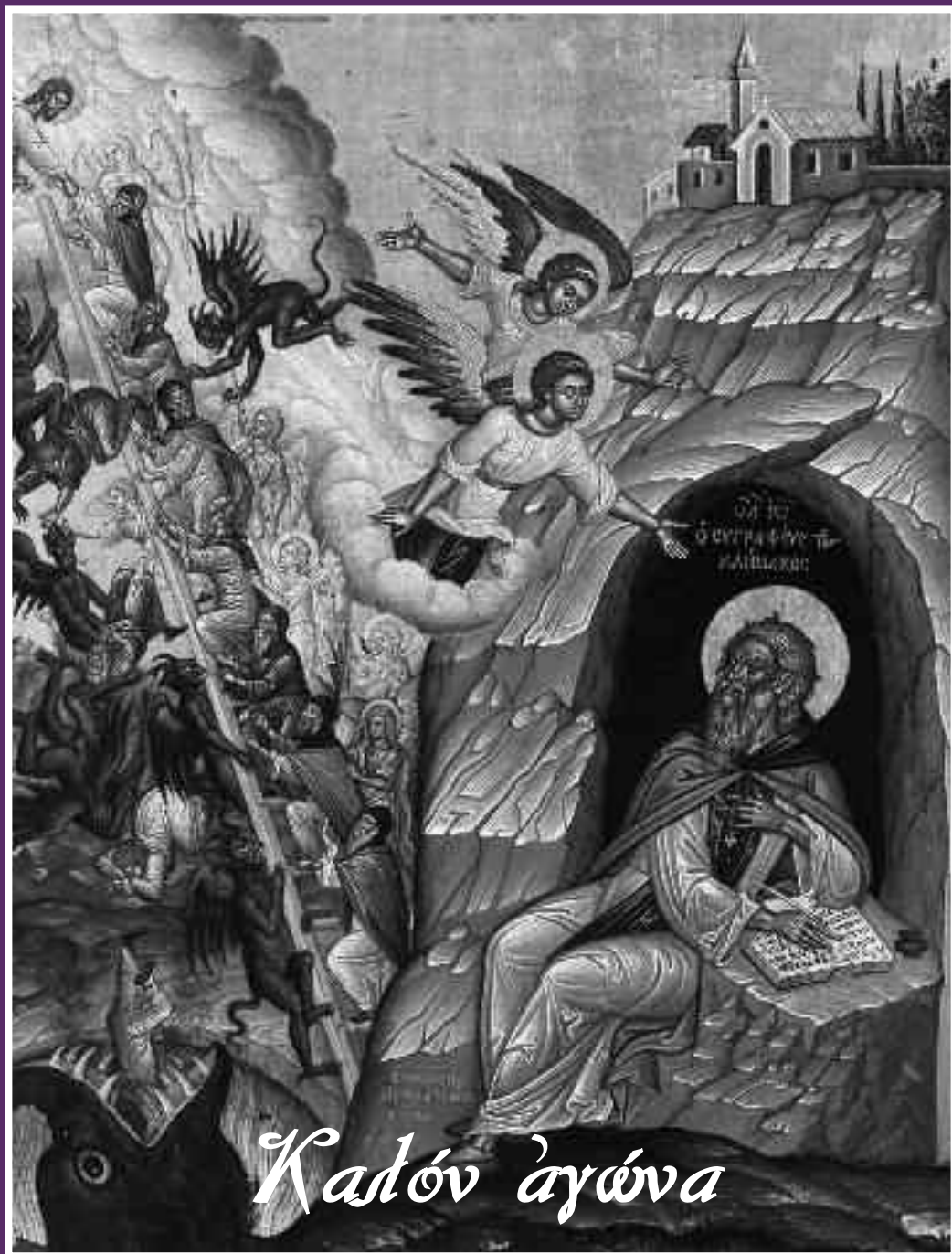


# ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 30

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΙΟΣ 2009



# ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 30, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009  
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ  
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

**ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:** ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ  
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ  
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391  
e-mail: agnektar@otenet.gr  
www.agiosnektarios-monastery.gr (υπό κατασκ.)

**ΕΚΔΟΤΡΙΑ:**  
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ  
**ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:**  
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

**ΕΚΤΥΠΩΣΗ:**  
Lettra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ  
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ  
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ  
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στα χέρια σας τό τριακοστό τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά σᾶς ενημερώσουμε ὅτι:

## ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά ἐπιθυμείτε νά βοηθήσετε στά ἔργα τῆς Μονῆς, καθώς καί στήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλλετε τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσωκλείουμε ἤ μέ κατάθεση στήν Ἑθνική Τράπεζα στόν λογαριασμό 426/440265-04.

(γιά τό ἔξωτερικό στό  
No GR 520110426000042644026504  
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό ὄνομά σας.  
Κατόπιν ἐνημερωστε μας τηλεφωνικά γιά νά λάβετε τήν σχετική ἀπόδειξη.

*Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμά  
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου*

# ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

## 4

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ:**  
Ο ΔΡΟΜΟΣ  
ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ



**ΟΥΡΑΝΙΟΙ  
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:  
Η ΑΓΙΑ  
ΜΑΡΙΑΜΝΗ**

## 14

**ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:**  
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ  
ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΟΥ  
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ  
ΚΡΗΤΗΣ

## 10



**ΜΕ ΛΟΓΙΑ  
ΑΠΛΑ:  
ΕΠΙΟΜΕΝΟΣ  
ΣΤΟΧΟΣ  
Η ΕΛΛΑΔΑ;**

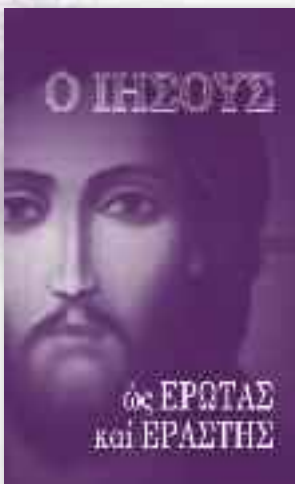
## 24



**ἔξωφυλλο:** Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος  
καί ἡ Κλίμακα τῶν ἀρετῶν.

**Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας “Μοναχικὴ Ἐκφραση”**

**Η** πορεία τῆς Μεγάλης Σαρακοστής εἶναι βασικά νά βιώσουμε τήν ἀνάγκη πού ἔχουμε γιά τόν Χριστό. Καί ἡ πορεία τῆς Μεγάλης Σαρακοστής δείχνει βασικά τήν πορεία τῆς ζωῆς μας. Ἔνας ἀνήφορος, μιὰ ἀνάβαση πρὸς τό Φῶς τοῦ Θεοῦ, πορεία ἀνοδική ἀλλά κατανυκτική, πορεία πρὸς τόν Ἰησοῦ. Αὐτό τό γλυκὺ Ὄνομα πού μόνο μᾶς δίνεται καί μᾶς δίνει, χωρίς ὅμως ποτέ σχεδόν ἐμεῖς νά τοῦ ἔχουμε προσφέρει κάτι γλυκό. Ἔνας Θεός, ὁ Ἰησοῦς μου, Αὐτός πού μέ ἀγαπᾶ, πού συνεχῶς μέ κοιτάζει, πού ἀκατάπαυστα μέ φροντίζει, πού μόνο μέ εὐεργετεῖ. Καί ἓνα παιδί, ἐγώ, ἐσύ, ὅλοι μας πού κοιτᾶ ἀδιάφορα δεξιά καί ἀρι-



στερά, ψάχνει σέ δρόμους ἀδιέξοδους, δίνει καί δίνεται ἴσως σέ ὄλους, ἀλλά ὄχι σέ Ἐκεῖνον. Κι ὅμως ἓνας Θεός, ὁ Ἰησοῦς, μᾶς ἔχει συνεχῶς ἀπλωμένο τό χέρι. Μᾶς ἔχει συνέχεια μέσ στην ἀγκαλιά τῆς ἀγάπης Του, μᾶς ἔχει δοθεῖ, ἂν καί Θεός, καί μᾶς περιμένει... Καί μεῖς πόσο συνειδητοποιοῦμε ἄραγε ὅτι μόνο Αὐτόν ἔχουμε ἀνάγκη; Εὐλογημένος εἶναι ἐκεῖνος πού ἡ καρδιά καί ἡ ψυχὴ καί ἡ διάνοιά του προσφέρεται σά θυσία αἰνέσεως στόν Θεό. Εὐλογημένος εἶναι ἐκεῖνος πού ὑψώνει συνεχῶς τήν καρδιά του στόν Οὐρανό, ἱκετευτικά, δοξαστικά, λατρευτικά. Κι ἔχει ἤδη ξεκινήσει τήν πορεία του πρὸς Ἐκεῖνον, πρὸς τόν Ἰησοῦ, τό γλυκὺ Ὄνομα, τό ὑπέρ πάν Ὄνομα. Τόν Ἰησοῦ, τόν Ἐρωτα καί Ἐραστή. Ἐκεῖ πού μᾶς ταξιδεύει τό πρωτότυπο βιβλίο τοῦ Γέροντά μας π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη γιά νά τοποθετηθεῖ καθένas ἀπό ἐμᾶς τόν ἑαυτό του ἀπέναντι στή σχέση του μέ τόν Ἰησοῦ...

“Ὁ Ἰησοῦς μου! Ὁ δικός μου Ἰησοῦς. Ὁ ἐμός ἔρως. Αὐτός πού εἶναι πιό κοντά μου ἀπό κάθε ἄνθρωπο. Αὐτός πού εἶναι μέσα μου καί παντοῦ. Κατακλύζει τήν ὑπαρξή μου. Μοῦ εἶναι πιό κοντά καί ἀπό τό φῶς μου, πιό κοντά καί ἀπό τά ροῦχα μου, πιό κοντά καί ἀπό τή σκέψη μου. Ἀρκεῖ νά Τόν θέλω κι ἐγώ... Νά Τόν κλείσω μέσα μου. Νά Τόν νοιώσω πιό ἀναγκαῖο ἀπό τόν ἀέρα καί τό ὄξυγόνο. Πιό ζωτικό ἀπό τήν ἀνάσα μου. Πιό ἀπαραίτητο ἀπό τήν τροφή καί τό νερό μου. Ἀρκεῖ νά Τόν θέλω κι ἐγώ. Τόν ξέρω, Τόν συνάντησα, Τόν γνώρισα, Τόν ἔζησα, Τόν ἀγαπῶ... Ὅχι πιό λίγο ἀπό τόν ἑαυτό μου. Ὅχι ἀδιάφορα. Ὅχι ἀσυνειδήτητα ἢ ἰδιοτελή. Τόν Ἀγαπῶ ἀπλά, ἀλλά Δυνατά, Ἀπόλυτα. Χωρίς ποτέ νά Τόν χορταίνω... Πάντοτε Τόν ποθῶ πιό πολύ. Καί ὅσο Τόν ποθῶ, τόσο Τόν κνηγῶ καί τόσο Τόν βρίσκω... Καί πάλι τόσο περισσότερο Τόν ποθῶ καί Τόν διψῶ καί Τόν κνηγῶ... Γιά πάντα... Γιατί μόνον Αὐτός εἶναι ἡ ἀγάπη μου... Ὁ ἐμός Ἐρως... (π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης, ὀπισθόφυλλο βιβλίου **Ο ΙΗΣΟΥΣ, ΩΣ ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΕΡΑΣΤΗΣ**).

Εὐχόμαστε ὅλοι μας νά γίνουμε πυρανάλωμα τοῦ Θείου Ἐρωτα πού θά μᾶς ἐνώσει γιά πάντα μέ τόν Πλάστη καί Δημιουργό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ὅλη μας ἡ ὑπαρξή νά γίνεῖ ἀναμμένη λαμπάδα πού θά φλέγεται ἀπό ἀγάπη γιά Ἐκεῖνον. Τόν Ἰησοῦ μου, τόν Ἐσταυρωμένο καί Ἀναστημένο Ἰησοῦ... Καλόν ἀγῶνα, Καλή Ἀνάσταση!

Γερόντισσα Μόνικα  
καί αἰ σὺν ἐμοῖ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

# Ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

## Λόγος ψυχοφελῆς καὶ θαυμασίος

**Π**ρέπει νά ξέρομε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι διπλός, δηλαδή ἀπό σῶμα καὶ ψυχή, καὶ ἔχει διπλές τίς αἰσθήσεις καὶ διπλές τίς ἀρετές τους. Πέντε αἰσθήσεις ἔχει ἡ ψυχή καὶ πέντε τὸ σῶμα. Οἱ ψυχικές αἰσθήσεις εἶναι, νοῦς, διάνοια, γνώμη, φαντασία καὶ αἴσθησις· οἱ σοφοὶ τίς ὀνομάζουν καὶ δυνάμεις. Οἱ σωματικές αἰσθήσεις εἶναι τοῦτες: ὄρασις, ὄσφρησις, ἀκοή, γεύσις καὶ ἀφή. Γι' αὐτὸ καὶ διπλές εἶναι οἱ ἀρετές, διπλές καὶ οἱ κακίες. Ὡστε εἶναι ἀναγκαῖο νά γνωρίζει καθαρά ὁ κάθε ἄνθρωπος, πόσες εἶναι οἱ ψυχικές ἀρετές καὶ πόσες οἱ σωματικές. Καὶ ποιά εἶναι τὰ ψυχικά πάθη καὶ ποιά τὰ σωματικά. Ψυχικές ἀρετές εἶναι ἐν πρώτοις οἱ τέσσερις γενικότατες ἀρετές, οἱ ὁποῖες εἶναι, ἀνδρεία, φρόνησις, σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη. Ἀπὸ



αυτές γεννιούνται οι ψυχικές ἀρετές πίστη, ἐλπίδα, ἀγάπη, προσευχή, ταπείνωση, πραότητα, μακροθυμία, ἀνεξικακία, χρηστότητα, ἀοργησία, θεία γνώση, εὐφροσύνη, ἀπλότητα, ἀταραξία, εἰλικρίνεια, ἢ χωρίς ἔπαρση διάθεση, ἢ χωρίς ὑπερφάνεια, φθόνο, δόλο, ἢ ἀφιλαργυρία, συμπάθεια, ἐλεημοσύνη, μεταδοτικότητα, ἀφοβία, ἀλυπία, κατάνυξη, σεμνότητα, εὐλάβεια, ἐπιθυμία τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, πόθος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιθυμία τῆς θείας υἰοθεσίας.

Σωματικές ἀρετές, ἢ μᾶλλον ἐργαλεῖα τῶν ἀρετῶν, πού ὅταν γίνονται μέ γνώση κατὰ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ μακριά ἀπό κάθε ὑποκρισία καὶ ἀνθρωπαρέσκεια, κάνουν τόν ἄνθρωπο νά προκόβει στήν ταπείνωση καὶ τήν ἀπάθεια, εἶναι οἱ ἐξῆς: ἐγκράτεια, νηστεία, πείνα, δίψα, ἀγρυπνία, ὀλονύκτια στάση στήν προσευχή, συνεχῆς γονυκλισία, ἀλουσία, χρῆση ἐνός μόνο ἐνδύματος, ξηροφαγία, τό νά τρώει κανεῖς ἀραιά, νά πίνει μόνο νερό, χαμαικοιτία, φτώχεια, ἀκτημοσύνη, ἀποφυγή περιποιήσεως, καλλωπισμοῦ, ἀφιλαυτία, μόνωση, ἡσυχία, τό νά μὴ βγαίνει κανεῖς ἔξω, στέρηση, αὐτάρκεια, σιωπή, τό νά κάνει κανεῖς ἐργόχειρο μέ τά χέρια του, καὶ κάθε κακοπάθεια καὶ σωματική ἀσκηση, καὶ ἄλλα τέτοια, τά ὁποῖα, ὅταν εἶναι τό σῶμα εὐρωστο καὶ ἐνοχλεῖται ἀπό τά σαρκικά πάθη, εἶναι ἀναγκαῖοτάτα καὶ ὠφελιμότετα. Ὅταν ὁμως τό σῶμα εἶναι ἐξασθενημένο καὶ ἔχει, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νικήσει τά πάθη, δέν εἶναι τόσο ἀναγκαῖα, γιατί ἡ ἅγια ταπείνωση καὶ ἡ εὐχαριστία τά ἀναπληρώνουν ὅλα.

**Τ**ώρα πρέπει νά κάνομε λόγο καὶ γιά τίς ψυχικές καὶ σωματικές κακίες, δηλαδή τά πάθη. Ψυχικά πάθη εἶναι ἡ λήθη, ἡ ραθυμία καὶ ἡ ἄγνοια. Ἀπό τά τρία αὐτά σκοτίζεται τό μάτι τῆς ψυχῆς, δηλαδή ὁ νοῦς, καὶ κυριεύεται ἀπό ὅλα τά πάθη, τά ὁποῖα εἶναι: ἀσέβεια, κακοδοξία, δηλαδή ἡ κάθε αἵρεση, βλασφημία, θυμός, ὀργή, πικρία, ὀξυθυμία, μισανθρωπία, μνησικακία, καταλαλιά, κατάρκηση, λύπη χωρίς λόγο, φόβος, δειλία, φιλονικία, ζήλια, φθόνος, κενοδοξία, ὑπερφάνεια, ὑποκρισία, ψεῦδος, ἀπιστία, πλεονεξία, φιλοῦλία, ἐμπαθῆς προσκόλλησις σέ κάτι, σχέση

μέ γήινα πράγματα, ἀκηδία, μικροψυχία, ἀχαριστία, γογγυσμός, οἴηση, ἔπαρση, σπουδαιοφάνεια, ἀλαζονεία, φιλαρχία, ἀνθρωπαρέσκεια, δολιότητα, ἀναίδεια, ἀναισθησία, κολακεία, ὑπουλότητα, εἰρωνεία, διβουλία, συγκατάθεση σέ ἁμαρτήματα τοῦ παθητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς καὶ συνεχῆς μελέτη αὐτῶν, περιπλάνηση τῶν λογισμῶν, ἢ μητέρα τῶν κακῶν φιλαυτία καὶ ἡ ρίζα ὄλων τῶν κακῶν φιλαργυρία, κακοῦθρα καὶ πονηρία.

Σωματικά πάθη εἶναι: γαστριμαργία, λαίμαργία, ἀπόλαυση, μέθη, λαθροφαγία, ποικιλότροπη φιληδονία, πορνεία, μοιχεία, ἀσέλγεια, ἀκαθαρσία, αἰμομιξία, παιδεραστία, κτηνοβασία, κακές ἐπιθυμίες καὶ ὅλα τά παρά φύση αἰσχροπάθη· κλοπή, ἱεροσυλία, ληστεία, φόνος, ἢ κάθε σωματική ἄνεση καὶ ἀπόλαυση τῶν θελημάτων τῆς σάρκας, καὶ μάλιστα ὅταν ἔχει ὑγεία τό σῶμα· μαντεῖες, μαγείες, οἰωνισμοί, κλυδωνισμοί, ἀγάπη γιά στολίδια, κομπασμοί, νωθρότητες, καλλωπισμοί, φτιασιδώματα τοῦ προσώπου, ἢ ἀξιοκατάκριτη ἄργια, φαντασιώσεις, τυχερά παιχνίδια, ἢ ἐμπαθῆς παράχρηση τῶν τερπνῶν τοῦ κόσμου, ἢ φιλοσώματη ζωὴ πού παχαίνει τό νοῦ καὶ τόν κάνει γήινο καὶ κτηνώδη, καὶ δέν τόν ἀφήνει νά σηκωθεῖ πρὸς τό Θεό καὶ πρὸς τήν ἐργασία τῶν ἀρετῶν.

Ρίζες ὄλων αὐτῶν τῶν παθῶν καὶ πρωταίτιες εἶναι ἡ φιληδονία, ἡ φιλοδοξία καὶ ἡ φιλαργυρία, ἀπό τίς ὁποῖες γεννιέται κάθε κακό. Δέν ἁμαρτάνει ποτέ ὁ ἄνθρωπος, ἂν πρωτύτερα δέν ὑπερσχύσουν καὶ δέν τόν κατακυριεύσουν οἱ δυνατοὶ γίγαντες πού ἀναφέρει ὁ σοφώτατος ἀσκητῆς Μᾶρκος, δηλαδή ἡ λήθη, ἡ ραθυμία καὶ ἡ ἄγνοια. Αὐτές τίς γεννᾷ ἡ ἡδονή, ἡ καλοπέραση καὶ ἡ ἀγάπη τῆς δόξας τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ περισπασμοῦ. Πρωταίτια ὄλων αὐτῶν καὶ κακῆ μητέρα εἶναι, ὅπως προείπαμε, ἡ φιλαυτία, δηλαδή ἡ παράλογη ἀγάπη τοῦ σώματος καὶ ἐμπαθῆς προσκόλλησις σ' αὐτό. Ἡ διάχυση καὶ ἡ χάνωση τοῦ νοῦ μέ εὐτραπελίες καὶ αἰσχρολογίες προξενοῦν πολλὰ κακά καὶ πολλές πτώσεις, ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ θρασύτητα καὶ τό γέλιο.

**Π**ρέπει ἐπίσης νά γνωρίζομε ὅτι ἡ ἐμπαθῆς φιληδονία εἶναι πολύμορφη καὶ πολυ-

τροπη, και είναι πολλές οι ήδονές που ξεπατούν την ψυχή, όταν δεν είναι στερεωμένη στο Θεό με νήψη και θείο φόβο, και δεν φροντίζει για την εργασία των αρετών με αγάπη προς τό Χριστό. Γιατί είναι πάρα πολλές οι ήδονές που τραβούν προς τον έαυτό τους τά μάτια της ψυχής· είναι οι ήδονές των σωμάτων, των χρημάτων, της απολαύσεως, της δόξας, της ραθυμίας, της όργης, της έξουσίας, της φιλαργυρίας, της πλεονεξίας. Και φαίνονται όλες αυτές ότι έχουν λαμπερά πρόσωπα και άξιαγάπητα, ικανά να προσελκύσουν εκείνους που παθαίνονται για όλα αυτά και δεν έχουν σφοδρό έρωτα προς την αρετή και δεν υπομένουν τή σκληρότητά της. Κάθε σχέση με τά γήινα και ή κάθε προσκόλληση σ' αυτά προξενεί ήδονή και ευχαρίστηση σ' αυτόν που τήν έχει, και αποδεικνύει ότι είναι άνωφelo και βλαβερό τό επιθυμητικό μέρος της ψυχής όταν είναι έμπαθές, επειδή εξαιτίας του, εκείνος που αποστερείται κάτι που ποθεί, υποτάσσεται στο θυμό, στην όργη, στη λύπη και στη μνησικακία. Άν τώρα, μαζί με τήν έμπαθή προσκόλληση, επικρατήσει και κάποια έστω μικρή συνήθεια, αλίμονο! κάνει τότε εκείνον που κυριεύτηκε από αυτήν να ακολουθεί διαρκώς τήν παράλογη αυτή έμπαθή προσκόλληση άναίσθητα και χωρίς θεραπεία, με τήν ήδονή που είναι κρυμμένη μέσα σ' αυτήν.

Είναι πολυσιχιδής ή ήδονή της επιθυμίας, όπως προείπαμε· δεν άρκείται μόνο στην πορνεία και τίς άλλες σωματικές απολαύσεις, αλλά ζητεί και τά λοιπά πάθη. Άφοϋ, σωφροσύνη είναι όχι μόνον ή άποχή από τήν πορνεία και τίς σαρκικές ήδονές, αλλά να άπέχει κανείς και από τίς άλλες ήδονές. Γι' αυτό εκείνος που αγαπά τή φιλοχρηματία, τή φιλαργυρία και τήν πλεονεξία είναι άκόλαστος. Γιατί όπως ο άκόλαστος έχει έρωτα προς τά σώματα, έτσι και αυτός έχει έρωτα προς τά χρήματα. Ή μάλλον, αυτός είναι πιό άκόλαστος, αφού δεν έχει τόση βία από τή φύση να τον σπρώχνει σ' αυτά. Γιατί άμαθής ήνίοχος δεν είναι εκείνος που δεν μπο-

ρεί να δαμάσει τό άγριο και δυσάγωγο άλογο, αλλά εκείνος που δεν μπορεί να κρατήσει τό ήμερο και ήσυχο άλογο. Και από παντού φαίνεται ότι είναι περιττή και όχι φυσική ή επιθυμία των χρημάτων, γιατί δεν βιάζεται σ' αυτήν ο άνθρωπος από τή φύση, αλλά από τήν κακή του προαίρεση. Γι' αυτό και άμαρτάνει άσυγχώρητα εκείνος που νικείται έκούσια από τή φιλοχρηματία. Όστε πρέπει να γνωρίζουμε καλά ότι ή φιληδονία δεν έγκειται μόνον στην τρυφή και στην απόλαυση των σωμάτων, αλλά σε κάθε τρόπο και πράγμα που τό αγαπά κανείς με πάθος και με τήν προαίρεση της ψυχής του. Και για να γνωρίζονται καθαρότερα τά πάθη που άφορούν στα τρία μέρη της ψυχής, προσθέτομε και τά παρακάτω με συντομία.

**Η** ψυχή διαιρείται σε τρία μέρη, τό Ηλογιστικό, τό θυμικό και τό επιθυμητικό. Τοϋ λογιστικού άμαρτήματα είναι αυτά: άπιστία, αίρεση, άφροσύνη, βλασφημία, άχαριστία, και οι συγκαταθέσεις των άμαρτημάτων, οι όποιες γίνονται από τό παθητικό μέρος. Η ίαση και ή θεραπεία αυτών των κακών είναι ή άδίστακτη πίστη στο Θεό και τά αληθινά και χωρίς πλάνη όρθόδοξα δόγματα της ευσέβειας, ή άδιάκοπη μελέτη των λόγων του Πνεύματος, ή καθαρή και άδιάλειπτη προσευχή, και ή ευχαριστία προς τό Θεό. Τά άμαρτήματα του θυμικού είναι τά εξής: ή άσπλαχνία, τό μίσος, ή άσυμπάθεια, ή μνησικακία, ο φθόνος, ο φόνος και ή συνεχής αυτών και των παρομοίων μελέτη. Η ίαση και ή θεραπεία τους είναι ή φιλανθρωπία, ή αγάπη, ή πραότητα, ή φιλαδελφία, ή συμπάθεια, ή άνεξικακία και ή καλοσύνη. Τοϋ επιθυμητικού τά άμαρτήματα είναι τά εξής: ή γαστριμαργία, ή λαιμαργία, ή οίνοποσία, ή πορνεία, ή μοιχεία, ή άκαθαρσία, ή άσέλγεια, ή φιλοχρηματία, ή επιθυμία της κενής δόξας και ή επιθυμία χρυσού και πλούτου και σαρκικών ήδονών. Η ίαση και ή θεραπεία αυτών είναι ή νηστεία, ή έγκράτεια, ή κακοπάθεια, ή άκτημοσύνη,

τό σκόρπισμα τῶν χρημάτων στους φτωχοὺς, ἡ ἐπιθυμία τῶν μελλόντων ἐκείνων ἀθανάτων ἀγαθῶν, ὁ πόθος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί ἡ ἐπιθυμία τῆς θείας υἰοθεσίας.

**Τ**ώρα πρέπει νά κάνομε λόγο γιά τή διάγνωση τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν, ἀπό τούς ὁποίους γίνεται ἡ κάθε ἀμαρτία. Ὁκτώ εἶναι οἱ βασικοὶ λογισμοὶ τῆς κακίας: τῆς γαστριμαργίας, τῆς πορνείας, τῆς φιλαργυρίας, τῆς ὀργῆς, τῆς λύπης, τῆς ἀκηδίας, τῆς κενοδοξίας καί τῆς ὑπερηφάνειας. Τό νά μᾶς παρενοχλοῦν ἢ νά μή μᾶς παρενοχλοῦν οἱ ὀκτώ αὐτοὶ λογισμοί, αὐτό δέν εἶναι στήν ἐξουσία μας. Τό νά ἐπιμένομε ὁμως σ' αὐτούς ἢ νά μήν ἐπιμένομε, νά κινούμε τά πάθη ἢ νά μήν τά κινούμε, αὐτό εἶναι στήν ἐξουσία μας.

Στους λογισμούς αὐτούς διακρίνομε τά ἑξῆς: προσβολή, συνδυασμό, πάλη, πάθος, συγκατάθεση (πού πλησιάζει καί μοιάζει μέ τήν πράξη), ἐνέργεια καί αἰχμαλωσία. Προσβολή εἶναι ἡ ἀπλή ὑπόμνηση τοῦ διαβόλου: «Κἄνε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο», ὅπως συνέβη στόν Κύριο καί Θεό μας: «Πές νά γίνουν οἱ πέτρες αὐτές ψωμιά». Αὐτό, ὅπως εἶπαμε, δέν εἶναι στήν ἐξουσία μας. Συνδυασμός εἶναι ἡ παραδοχή τοῦ λογισμοῦ πού μᾶς ὑποβάλλει ὁ ἐχθρός, καί μ' ἓνα τρόπο, ἡ μελέτη τοῦ πονηροῦ λογισμοῦ καί ἡδονική συνομιλία μέ τήν προαίρεσή μας. Πάθος εἶναι ἡ ἕξη πού δημιουργεῖται ἀπό τό συνδυασμό τοῦ λογισμοῦ πού ὑποβάλλει ὁ ἐχθρός, καί ἡ κατά κάποιον τρόπο συνεχῆς σχετική μελέτη καί φαντασία. Πάλη εἶναι ἡ ἀντίσταση στό λογισμό πού γίνεται ἡ πρός κατάργηση τοῦ πάθους πού αὐτός περιέχει - δηλαδή τοῦ ἐμπαθοῦς λογισμοῦ - ἡ πρός συγκατάθεση, καθώς λείει ὁ Ἀπόστολος: « Ἡ σάρκα ἐπιθυμεῖ κατά τοῦ πνεύματος καί τό πνεῦμα κατά τῆς σάρκα, κι αὐτά εἶναι ἀντίθετα μεταξύ τους».

Αἰχμαλωσία εἶναι ἡ βίαιη καί ἀθέλητη ἀπαγωγή τῆς καρδιάς πού τυραννιέται ἀπό προηγούμενο ἔθισμό στήν ἀμαρτία καί μακρά συνήθεια. Συγκατάθεση εἶναι ἡ συγκατάνευση στό πάθος πού περιέχει ὁ λογισμός. Ἐνέργεια εἶναι ἡ ἴδια ἡ πράξη τοῦ ἐμπαθοῦς λογισμοῦ, στόν ὁποῖο συγκατατεθήκαμε. Ἐκεῖνος λοιπόν πού ἀντιμετωπίζει ἀπαθῶς τό πρώτο, δηλαδή τήν προσβολή, ἢ τό διώχνει ἀμέσως μέ ἀντίρρηση καί σταθερότητα, ἔκοψε μέ μιά καί ὅλα τά ἐπόμενα.

Ἡ κατάργηση τῶν ὀκτώ παθῶν ἄς γίνεται μέ τόν ἑξῆς τρόπο. Μέ τήν ἐγκράτεια καταργεῖται ἡ γαστριμαργία· μέ τόν θεῖο πόθο καί τήν ἐπιθυμία τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καταργεῖται ἡ πορνεία· μέ τήν συμπάθεια πρὸς τούς φτωχοὺς καταργεῖται ἡ φιλαργυρία· μέ τήν ἀγάπη πρὸς ὅλους καί τήν καλοσύνη καταργεῖται ἡ ὀργή· μέ τήν πνευματική χαρά καταργεῖται ἡ κοσμική λύπη· μέ τήν ὑπομονή, τήν καρτερία καί τήν εὐχαριστία πρὸς τό Θεό καταργεῖται ἡ ἀκηδία· μέ τήν κρυφή ἐργασία τῶν ἀρετῶν καί τή συνεχῆ προσευχή μέ συντριβῆ καρδιάς, καταργεῖται ἡ κενοδοξία· μέ τό νά μήν κρίνει κανείς τόν ἄλλο ἢ νά τόν ἐξευτελίζει, ὅπως ἔκανε ὁ ἀλαζόνας Φαρισαῖος, ἀλλά νά νομίζει τόν ἑαυτό του τελευταῖο ἀπ' ὅλους, καταργεῖται ἡ ὑπερηφάνεια. Ἔτσι λοιπόν, ἀφοῦ ἐλευθερωθεῖ ὁ νοῦς ἀπό τά παραπάνω πάθη καί ἀνυψωθεῖ στό Θεό, ζεῖ ἀπό ἐδῶ τή μακάρια ζωή καί δέχεται τόν ἀραβῶνα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί ὅταν φύγει ἀπό ἐδῶ, ἔχοντας ἀπάθεια καί ἀληθινή γνώση, στέκεται μπροστά στό φῶς τῆς Ἁγίας Τριάδας, καί κατα φωτίζεται μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους στους ἀπέραντους αἰῶνες.

Ἡ ψυχή λοιπόν, ὅπως προαναφέρθηκε, ἔχει τρία μέρη αὐτά εἶναι: λογισμός, θυμός καί ἐπιθυμία. Ὄταν στό θυμικό μέρος ὑπάρχει ἀγάπη καί φιλανθρωπία, καί στήν ἐπιθυμία καθαρότητα καί σω-

φροσύνη, τότε ο λογισμός είναι φωτισμένος· όταν όμως στο θυμικό μέρος υπάρχει μισανθρωπία και στο επιθυμητικό υπάρχει άκολασία, τότε ο λογισμός είναι σκοτισμένος. Ο λογισμός λοιπόν τότε υγιάνει και σωφρονεί και φωτίζεται, όταν έχει τά πάθη ύποταγμένα και θεωρεί πνευματικά τους λόγους των κτισμάτων του Θεού και ανυψώνεται προς την μακάρια και Άγια Τριάδα. Ο θυμός τότε κινείται κατά φύση, όταν αγαπά όλους τους ανθρώπους και δεν έχει έναντίον κανενός λύπη ή μνησικακία. Η δέ επιθυμία, όταν με την ταπεινοφροσύνη, την εγκράτεια και την άκτημοσύνη νεκρώσει τά πάθη, δηλαδή την ήδονή της σάρκας και τον πόθο των χρημάτων και της πρόσκαιρης δόξας, και στραφεί προς τό θείο και άθανατο έρωτα. Γιατί ή επιθυμία κινείται προς τρία πράγματα: είτε προς τή σαρκική ήδονή, είτε προς τή μάταιη δόξα, ή προς άπόκτηση χρημάτων. Και για τήν παράλογη αυτή έφεση καταφρονεί τό Θεό και τίς άγιες έντολές Του, λησμονεί τή θεϊκή ευγένεια, γίνεται θηρίο έναντίον του πλησίον, σκοτίζει τό λογισμό και δεν αφήνει να στραφεί και νά δει τήν αλήθεια. Ένώ εκείνος πού άπόκτησε άνωτερο φρόνημα, όπως προείπαμε, άπολαμβάνει από έδώ τή Βασιλεία των Ουρανών και ζει μακάρια ζωή αναμένοντας τή μακαριότητα πού προορίζεται για όσους αγαπούν τό Θεό. Αυτής είθε ν' άξιωθούμε κι έμείς με τή χάρη του Κυρίου μας Ίησου Χριστού. Άμήν.

**Π**ρέπει νά γνωρίζομε και αυτό· ότι δεν μπορούμε νά φτάσομε στο μέτρο κάποιας άρετής, παρά μέ κοπιαστική φιλοπονία για τήν άπόκτησή της και προσπαθώντας μέ όση δύναμη έχουμε σ' όλη μας τή ζωή, όπως λόγου χάρη για τήν έλεημοσύνη, τήν εγκράτεια, τήν προσευχή, τήν αγάπη, ή κάποια από τίς γενικές άρετές. Από αυτές μερικώς ό καθένας άσκει κάποια άρετή· λ.χ. άσκει κανείς πότε-πότε τήν έλεημοσύνη, αλλά επειδή τήν άσκει λίγο, δεν μπορούμε νά τον χαρακτηρίσομε έλεήμονα, κι άκόμη περισσότερο όταν δεν τό κάνει αυτό καλά και θεάρεστα. Γιατί τό καλό δεν είναι καλό όταν δέ γίνεται καλά. Άλλά καλό είναι πράγματι όταν



δεν άπολαμβάνει έδώ τό μισθό του από όποιαδήποτε αίτία, π.χ. από ανθρωπαρέσκεια λόγω καλής φήμης, ή επιδίωξη δόξας, ή από πλεονεξία και άδικία. Έπειδή ό Θεός δέ ζητεί εκείνα πού γίνονται και νομίζονται καλά, αλλά ξεετάζει τό σκοπό για τον όποίο γίνονται. Όπως λένε και οι θεοφόροι Πατέρες, όταν ό νοϋς λησμονήσει τό σκοπό τής ευσέβειας, τότε και τό έργο πού είναι φανερά έναρέτο, γίνεται άνωφελο· και εκείνα πού γίνονται χωρίς διάκριση και σκοπό, όχι μόνο δεν ώφελοϋν και αν άκόμη είναι καλά, αλλά βλάπτουν. Τό αντίθετο συμβαίνει μ' εκείνα πού νομίζονται κακά, γίνονται όμως μέ θεοσεβή σκοπό· όπως εκείνος πού μπήκε στο πορνείο και τράβηξε από εκεί τήν πόρνη. Από αυτό γίνεται φανερό ότι δεν είναι έλεημων εκείνος πού έκανε λίγες φορές τήν έλεημοσύνη, ούτε είναι εγκρατής εκείνος πού εγκρατεύθηκε λίγο, αλλά εκείνος πού πάρα πολλές φορές και σε όλη του τή ζωή έργάστηκε όλικά τήν άρετή μέ άσφαλή διάκριση. Γιατί ή διάκριση είναι μεγαλύτερη απ' όλες τίς άρετές, επειδή είναι βασίλισσα και άρετή των άρετών. Όπως πάλι και για τ' αντίθετα· δέ λέμε πόρνο ή μέθυσο ή ψεύτη εκείνον πού μιά φορά γλίστρησε σ' ένα από αυτά, αλλά εκείνον πού πέφτει συχνά



σ' αυτά και μένει αδιόρθωτος. Κοντά σ' όσα είπαμε, πρέπει νά γνωρίζουμε και τοῦτο, πού είναι και αναγκαιότατο σ' όλους εκείνους πού έχουν ζήλο νά κατορθώσουν τήν ἀρετή και ἐπιμελούνται νά ἀποφύγουν τήν κακία· ὅτι δηλαδή, ὅσο ἡ ψυχή εἶναι ἀσυγκρίτως καλύτερη ἀπό τό σῶμα και σέ πολλά και μέγιστα σημεία εἶναι σπουδαιότερη και πιό πολύτιμη, τόσο και οἱ ψυχικές ἀρετές - και μάλιστα ἐκείνες πού μιμούνται τό Θεό και ἔχουν τό ὄνομά Του - εἶναι ἀνώτερες ἀπό τίς σωματικές ἀρετές. Ἀντίθετα πρέπει νά νοοῦμε γιά τίς ψυχικές κακίες, ὅτι διαφέρουν ἀπό τά σωματικά πάθη και ὡς πρὸς τίς ἐνέργειές τους και ὡς πρὸς τήν ἐκτίση τῶν τιμωριῶν πού ἐπιβάλλονται σ' αὐτές, ἄν και στούς πολλούς, δέν ξέρω πώς, αὐτό τούς διαφεύγει. Γιατί τή μέθη, τήν πορνεία, τή μοιχεία, τήν κλοπή και τά παραπλήσια μ' αὐτά, τά προσέχουν και τά ἀποφεύγουν, ἢ τά τιμωροῦν, ἐπειδή φαίνονται στούς πολλούς βδελυρά. Ἀπέναντι ὅμως στά ψυχικά πάθη, πού εἶναι πολύ χειρότερα και βαρύτερα ἀπό αὐτά και πού ὀδηγοῦν στήν κατάσταση τῶν δαιμόνων και στήν αἰώνια κόλαση πού τούς περιμένει ὅσους τ' ἀκολουθοῦν χωρίς διόρθωση, μένουν ἀδιάφοροι. Ἐνωῶ δηλαδή τό φθόνο, τή μνησικακία, τήν πονηρία, τήν ἀναισθησία, τή φιλαργυρία, πού ὁ Ἀπόστολος τήν θεωρεῖ ρίζα ὅλων τῶν κακῶν, και τά ὁμοιά τους.

**Μ**ιλήσαμε γί' αὐτά μέ ὅλη τήν ἀμάθεια και πτήν ἀφέλειά μας, κάνοντας μία εὐσύνοπτη και σαφή ἔκθεση τοῦ λόγου περὶ ἀρετῶν και παθῶν, γιά νά μπορεῖ κανεῖς εὐκόλα νά διακρίνει και νά ἐξακριβώνει τή διαίρεση και τή διαφορά τους μέ ἀκρίβεια και σαφήνεια. Γι' αὐτό και μιλήσαμε γιά τό καθένα μέ πολλούς τρόπους και ἀπό πολλές ἀπόψεις, ὥστε, ἄν εἶναι δυνατόν, καμιά πλευρά τῆς ἀρετῆς ἢ τῆς κακίας νά μήν ἀγνοεῖται· ἀκόμη γιά νά ἐπιδιώξουμε μέ χαρά τίς ἀρετές - και μάλιστα τίς ψυχικές, μέ τίς ὁποῖες προσεγγίζουμε στό Θεό - και γιά ν' ἀποφεύγουμε τίς κακίες μέ ὅλη μας τή δύναμη. Γιατί εἶναι ἀληθινά μακάριος ἐκεῖνος πού ζητᾷ τήν ἀρετή και τήν ἀσκεῖ και ξεφετάζει μέ ἐπιμέλεια τί εἶναι ἀρετή, ἐπειδή μέ αὐτήν πλησιάζει τό Θεό και ἐνώνεται

νοερά μ' Αὐτόν. Φρόνηση, ἀνδρεία, σοφία, ἀληθινή γνώση και πλοῦτος ἀναφαίρετος εἶναι κυρίως τό ν' ἀνυψώνεται ὁ ἄνθρωπος μέ τήν πρακτική ἀρετή στή θεωρία τοῦ Δημιουργοῦ.

**Ἡ** ἀρετή λέγεται ἔτσι ἀπό τό ρῆμα «αἰρεῖσθαι»· γιατί εἶναι αἰρετή και θελητή, ἐπειδή κάνουμε αὐτοπροαίρετα και θεληματικά τό ἀγαθό, κι ὄχι χωρίς νά θέλουμε και ἀναγκαστικά. Ἡ φρόνηση πάλι λέγεται ἔτσι, γιατί φέρνει στό νοῦ τά ὠφέλιμα.

Ἄν θέλεις, ἄς προσθέσουμε στόν ἀφελη αὐτό λόγο, σάν χρυσή σφραγίδα, και λίγα περὶ τοῦ «κατ' εἰκόνα και ὁμοίωσιν» τοῦ πιό τιμημένου ἀπό ὅλα τά κτίσματα τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τοῦ ἀνθρώπου. Τό νοερό και λογικό ζῶο, ὁ ἄνθρωπος, μόνο ἀπ' ὅλα τά κτίσματα εἶναι «κατ' εἰκόνα και ὁμοίωσιν» τοῦ Θεοῦ. Κάθε ἄνθρωπος λέγεται «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» γιά τό ἀξίωμα τοῦ νοῦ και τῆς ψυχῆς, δηλαδή τό ἀκατάληπτο, τό ἀόρατο, τό ἀθάνατο, τό αὐτεξούσιο. Και ἀκόμη γιά τήν ἰκανότητα νά ἄρχει, νά τεκνοποιεῖ και νά οἰκοδομεῖ. «Καθ' ὁμοίωσιν» λέγεται γιά τήν ἀρετή και τίς πράξεις μέ τίς ὁποῖες μιμεῖται τό Θεό και ἔχουν τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Δηλαδή τό νά δείχνει φιλανθρωπία πρὸς τούς συνανθρώπους, νά οἰκτερεῖ, νά ἐλεεῖ και νά ἀγαπᾷ τούς συνδούλους του, και νά δείχνει στούς ἄλλους κάθε εὐσπλαχνία και συμπάθεια. «Νά γίνεστε, λέει ὁ Χριστός και Θεός, σπλαχνικοί, ὅπως εἶναι σπλαχνικός και ὁ Οὐράνιος Πατέρας σας». Τό «κατ' εἰκόνα» τό ἔχει κάθε ἄνθρωπος, γιατί ὁ Θεός δέν ἀνακαλεῖ τά χαρίσματα Του. Τό «καθ' ὁμοίωσιν» ὅμως τό ἔχουν σπάνιοι και μόνον οἱ ἐνάρετοι και ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι μιμούνται - κατά τό δυνατόν σέ ἄνθρώπους - τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Εἶθε κι ἐμεῖς ν' ἀξιοθωῦμε τήν ὑπεράγαθη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ Τοῦ φανοῦμε εὐάρεστοι μέ τήν ἀγαθοεργία και γίνουμε μιμητές ἐκείνων πού ἔχουν εὐαρεστήσει ἀπό αἰῶνων τό Χριστό. Γιατί σ' Αὐτόν ἀνήκει τό ἔλεος και σ' Αὐτόν πρέπει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση, μαζί μέ τόν Ἄναρχο Πατέρα Του, και τό Πανάγιο και ἀγαθό και ζωοποιό Πνεῦμα Του, τώρα και πάντοτε και στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

“Πόθεν ἄρξομαι θρη-  
νεῖν τάς τοῦ ἀθλίου μου  
βίου πράξεις; ποίαν  
ἀπαρχή ἐπιθήσω, Χρι-  
στέ, τῇ νῦν θρηνωδίᾳ;  
ἀλλ’ ὡς εὐσπλαχνος μοι  
δός παραπτωμάτων  
ἄφεσιν”.

“Πρόσεχε, οὐρανέ,  
καί λαλήσω γῆ ἐνωτί-  
ζου φωνῆς μετανοούσης  
Θεῷ καί ἀνυμνούσης  
αὐτόν”.

“Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι  
ἐγώ εἰμι Θεός. ἐνωτίζου  
ψυχή μου, τοῦ Κυρίου  
βοῶντος καί ἀποσπά-  
σθητι τῆς πρώτης  
ἀμαρτίας καί φοβοῦ ὡς  
δικαστήν καί ὡς κριτήν  
καί Θεόν”.

“Πῦρ παρά Κυρίου, ψυχῇ, Κύριος  
ἐπιβρέξας, τήν γῆν Σοδόμων  
πρὶν κατέφλεξεν”.

“Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι σέ τοῦ θανάτου τόν  
καθαιρέτην καί βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου πρό τοῦ  
τέλους. Ἡμαρτον, ἰλάσθητι, σῶσον με”...

# Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης

# Τ

έμπτη εβδομάς τῶν Νηστειῶν εἶναι τό λειτουργικό ἀποκορύφωμα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Οἱ ἀκολουθίες εἶναι μακρότερες καί ἐκλεκτότερες.

Στή συνήθη ἀκολουθία τῶν λοιπῶν εβδομάδων θά προστεθοῦν δύο νέες ἐκτενεῖς ἀκολουθίες· τήν Πέμπτη ὁ Μέγας Κανὼν καί τό Σάββατο ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος. Κανονικά τό ἀποκορύφωμα αὐτό θά ἔπρεπε νά ἀναζητηθεῖ στήν ἐπομένη, στήν ἕκτη εβδομάδα τῶν Νηστειῶν, πού εἶναι καί ἡ τελευταία τῆς περιόδου αὐτῆς. Ἀλλά ὅλα στή λατρεία μας ἔχουν τακτοποιηθεῖ ἀπό τούς Πατέρες μέ πολύ μελέτη καί περίσκεψη. Μέ “διάκριση”, κατὰ τήν ἐκκλησιαστική ἔκφραση. Μετά ἀπό τήν τελευταία εβδομάδα ἀκολουθεῖ ἡ Μεγάλη Ἑβδομάς, μέ πυκνές καί μακρές ἀκολουθίες, ἀνάλογες πρὸς τά μεγάλα ἑορτολογικά της θέματα. Μεταξύ αὐτῆς καί τοῦ ἀποκορυφώματος τῆς Τεσσαρακοστῆς ἔπρεπε νά μεσολαβήσῃ μία περίοδος σχετικῆς ἀναπαύσεως, μία μικρά ἀνάπαυλα. Τίς δύο θαυμαστές ἀκολουθίες τῆς πέμπτης εβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τόν Μεγάλο Κανὼνα καί τόν Ἀκάθιστο Ὑμνο, θά σταθοῦμε καί θά τίς ἐξετάσουμε.

Ὁ Μέγας Κανὼν ψάλλεται τμηματικῶς στά Ἀποδείπνα τῶν τεσσάρων πρώτων ἡμερῶν τῆς Α΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν καί ὀλόκληρος στήν ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τῆς Πέμπτης τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος. Στίς ἐνορίες συνήθως ψάλλεται ἀνεξαρτήτως ἀπό τόν ὄρθρο, ἐν εἶδει μικρᾶς ἀγρυπνίας, τό βράδυ τῆς Τετάρτης μαζί μέ τήν ἀκολουθία τοῦ ἀποδείπνου. Κατὰ τόν τρόπο αὐτό διευκολύνονται περισσότερο οἱ χριστιανοί στήν παρακολούθησί του. Μπορεῖ νά τόν εὔρη κανεῖς μέσα στό λειτουργικό βιβλίο πού περιέχει τίς ἀκολουθίες τῆς Τεσσαρακοστῆς, στό Τριῶδιο, καθώς καί σέ μικρά αὐτοτελῆ φυλλάδια. Ἡ παρακολούθηση τοῦ Κανόνος αὐτοῦ κατὰ τήν ὥρα τῆς ψαλμωδίας του εἶναι δύσκολη, γιατί τά νοήματα εἶναι πυκνά καί ταχύς ὁ ρυθμός τῆς ψαλμωδίας του. Γιά τούς λόγους αὐτούς τά ἐγκόλπια αὐτά



Ἔργο  
Ὀλυμπιάδος Μοναχῆς  
Πάτμος

είναι ιδιαίτέρως απαραίτητα για όσους θέλουν να γνωρίσουν καλύτερα τον ύμνο αυτό. Τά κατωτέρω ἄς ἀποτελέσουν μία σύντομο εἰσαγωγή καί βοήθεια για τήν κατανόησή του καί μία παρακίνηση για τήν παρακολούθηση τῆς ψαλμωδίας τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ λειτουργικοῦ κειμένου.

Καί πρῶτα δύο λόγια για τόν ποιητή του. Τόν Μεγάλο Κανόνα συνέθεσε ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Ἱεροσολυμίτης. Μοναχός κατ' ἀρχάς στήν Μονή τοῦ Ἁγίου Σάββα στή Ἱεροσόλυμα, ἦλθε στήν Κωνσταντινούπολη για ἐκκλησιαστική ἀποστολή. Ἐκεῖ παρέμεινε καί ἀνέλαβε διάφορα ἐκκλησιαστικά ὑπουργήματα καί τέλος ἀνεδείχθη ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Πέθανε γύρω στή 740μ.Χ. στήν Ἐρασό τῆς Λέσβου, εἴτε ἐπιστρέφοντας στήν Κρήτη, κατά ἕνα ταξίδι του στήν Κωνσταντινούπολη, εἴτε καί ἐξόριστος ἐκεῖ ἦταν ὑποστηρικτής τῶν ἁγίων εἰκόνων. Στήν παραλία τῆς Ἐρεσοῦ τιμᾶται μέχρι σήμερα ὁ τάφος του, μία μεγάλη σαρκοφάγος, πού βρίσκεται πίσω ἀπό τό ἅγιο Βῆμα τῆς ἐρειπωμένης Βασιλικῆς τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ὅπου κατά τούς βιογράφους του εἶχε ταφεῖ. Ὁ Ἀνδρέας ἦταν λόγιος κληρικός καί ὑμνογράφος. Ἡ φιλολογική καί ὑμνολογική του παραγωγή εἶναι ἀξιόλογος. Τό σπουδαιότερο ὅμως ὑμνογραφικό του ἔργο εἶναι ὁ Μέγας Κανών. Τόν ἔγραψε, ὅπως φαίνεται ἀπό διάφορες ἐνδείξεις, περί τό τέλος τῆς ζωῆς του, κατά δέ τήν ματυρία ἐνός Συναξαρίου, στήν Ἐρεσό, λίγο πρίν πεθάνει. Ἄν ἡ πληροφορία αὐτή εἶναι ἀληθινή, ὁ Μέγας Κανών εἶναι τό κύκνειο ἄσμα τοῦ ὑμνογράφου μας.

Για νά καταλάβουμε τήν ποιητική του δομή πρέπει νά κάνουμε μία μικρή παρέκβαση. Τό ἔργο αὐτό ἀνήκει στό ποιητικό εἶδος τῶν Κανόνων, πού κατά πολλούς ἔχει τήν ἀρχή του σ' αὐτόν τόν ἴδιο τόν Ἀνδρέα. Εἶναι δέ οἱ Κανόνες ἕνα σύστημα τροπαρίων, πού ἐγράφονται για ἕνα ὠρισμένο λειτουργικό σκοπό: Νά διακοσμήσουν τήν ψαλμω-

δία τῶν ἐννέα ὠδῶν τοῦ Ψαλτηρίου, πού ἐστιχολογοῦντο στόν Ὁρθρο. Ἐφαλλαν τίς ἐννέα ὠδές καί τούς τελευταίους στίχους τῆς κάθε μιᾶς παρενέβαλλαν τά τροπάρια, ὅπως γίνεται μέχρι σήμερα στους Ναούς μας κατά τήν ψαλμωδία τοῦ "Κύριε ἐκέκραξα" στόν ἔσπερινό καί τῶν ψαλμῶν τῶν Αἰῶνων στόν ὄρθρο. Ἐννέα ἦσαν οἱ ὠδές τοῦ Ψαλτηρίου, ἐννέα καί οἱ ὁμάδες τροπαρίων πού ἀποτελοῦσαν τόν κανόνα. Ὁλος ὁ κανών ψάλλεται σέ ἕνα ἦχο. Κάθε ὅμως ὠδή παρουσιάζει μία μικρή παραλλαγή στήν ψαλμωδία κατά τρόπο, πού νά διατηρεῖται μέν ἡ μουσική ἐνότης στόν ὅλο Κανόνα, ἀφοῦ ὅλος ψάλλεται στόν ἴδιο ἦχο, ἀλλά καί νά θραύεται ἡ μονοτονία μέ τίς παραλλαγές στήν ψαλμωδία πού παρουσιάζει κάθε μία ὠδή. Τόν Κανόνα αὐτόν τῆς συνθέσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ ποιητικοῦ εἵδους ἀκολουθεῖ καί ὁ Μέγας Κανών. Ἐχει ἐννέα ὠδές· ὅλες ψάλλονται σέ ἦχο πλ. β', κάθε ὅμως ὠδή ἔχει τό δικό της "εἶρμό", βάσει τοῦ ὁποῖου ἔχουν συνταχθεῖ καί ψάλλονται τά τροπάρια τῆς.

Ὁ Μέγας ὅμως Κανών στήν μορφή του ἔχει μία χαρακτηριστική ιδιορρυθμία. Ἡ ιδιορρυθμία του συνίσταται στό ὅτι, συγκρινόμενος πρὸς τούς ἄλλους ὁμοίους του Κανόνες, εἶναι "μέγας". Μέγας στήν ἀπόλυτό του ἔννοια. Μεγαλύτερος δέν μπορούσε νά ὑπάρξει καί τοῦτο γιατί ὁ ποιητής θέλησε νά συνθέσει ὄχι τρία ἢ τέσσερα τροπάρια για τήν κάθε ὠδή, ὅπως συνήθως ἔχουν οἱ ἄλλοι Κανόνες, ἀλλά πολύ περισσότερα: Τόσα, ὅσα εἶναι καί οἱ ἄλλοι στίχοι τῶν ὠδῶν, οὕτως ὥστε στόν καθένα στίχο νά ἀντιστοιχεῖ καί νά παρεμβάλλεται κατά τήν ψαλμωδία ἀπό ἕνα τροπάριο. 250 εἶναι οἱ στίχοι τῶν ὠδῶν, 250 καί τά τροπάρια τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ἐνῶ οἱ συνήθεις Κανόνες ἔχουν γύρω στή 30. Σήμερα τά τροπάρια τοῦ Μεγάλου Κανόνος εἶναι κατά 30 περίπου περισσότερα ἀπό τά ἀρχικά. Μεταγενέστεροι ὑμνογράφοι πρόσθεσαν τροπάρια για τήν ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία καί για τόν ἴδιο



τόν ἅγιο Ἄνδρέα.

**Κ**αί ἐρχόμεθα στό περιεχόμενο τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Δέν εἶναι τίποτε ἄλλα παρά ἓνα κύκνειο ἄσμα, ἓνας θρήνος προθανάτιος, ἓνας θρηνητικός μονόλογος. Ὁ ποιητής βρίσκεται στό τέλος τῆς ζωῆς του. Αἰσθάνεται ὅτι οἱ ἡμέρες του εἶναι πιά ὀλίγες, ὁ βίος τους ἔχει περάσει. Ἀναλογίζεται τόν θάνατο καί τήν κρίση τοῦ δικαίου Κριτοῦ, πού τόν ἀναμένει. Καί ἔρχεται νά κάμει μία ἀναδρομή, μία ἀνασκόπησι τοῦ πνευματικοῦ του κόσμου. Κάθεται νά συζητήσει μέ τήν ψυχή του. Ὁ ἀπολογισμός ὁμως δέν εἶναι ἐνθαρρυντικός. Ὁ βαρῦς κλοιός τῆς ἀμαρτίας τόν συμπνίγει. Ἡ συνείδησις τόν ἐλέγχει. Καί ὁ ποιητής θρηνεῖ διαρκῶς γιά τήν ἄβυσσο τῶν κακῶν του πράξεων. Στόν θρήνο αὐτό συμπλέκεται ἡ ἀναδρομή στήν Ἁγία Γραφή. Αὐτό κυρίως δίδει τήν μεγάλη ἔκτασι στό ποίημα. Ὁ σύνδεσμος ὁμως τοῦ θρήνου μέ τήν Ἁγία Γραφή εἶναι πολύ φυσικός. Σάν ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ὁ ποιητής ἀνοίγει τό βιβλίον τοῦ Θεοῦ γιά νά ἀξιολογήσει τά πεπραγμένα του. Ἐξετάζει ἓνα πρὸς ἓνα τά παραδείγματα τοῦ ἱεροῦ βιβλίου. Τό

ἀποτέλεσμα τῆς συγκρίσεως εἶναι κάθε φορά τρομερό καί αἰτία νέων θρηνητων. Ἔχει μιμηθεῖ ὅλες τίς κακές πράξεις τῶν ἡρώων τῆς ἱεραῆς ἱστορίας, ὄχι ὁμως καί τίς καλές πράξεις τῶν Ἁγίων. Δέν τοῦ μένει παρά ἡ μετάνοια, ἡ συντριβή καί ἡ καταφυγή στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Καί ἀνοίγει ἡ αἰσιόδοξος προοπτική τοῦ ποιητοῦ. Βρῆκε τήν θύρα τοῦ Παραδείσου, τήν με-

τάνοια. Καρπούς μετανοίας δέν ἔχει νά παρουσιάσει· προσφέρει ὁμως στόν Θεό τή συντετριμμένη του καρδιά καί τήν πνευματική του πτωχεία. Τά βιβλικά παραδείγματα τοῦ Δαυΐδ, τοῦ τελώνου, τῆς πόρνης καί τοῦ ληστοῦ τόν ἐνθαρρύνουν. Ὁ Κριτής θά εὐσπλαχισθεῖ καί αὐτόν, πού ἀμάρτησε πιά πολύ ἀπό ὅλους τούς ἀνθρώπους.

**Μ**έσα στό πλαίσιο τῆς κατασκευαστικῆς περιόδου τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς “ὁ κατανύξεως μεστός” Μέγας Κανὼν προσφέρει ἓνα συγκλονιστικό βίωμα. Μπαίνει στό στόμα τοῦ πιστοῦ σάν φωνή, σάν ἐγερτήριο, σάν ἀφυπνιστικός σειρμός. Σάν ἀποστροφή στήν κοιμημένη καί ραθυμοῦσα ψυχή του. Τοῦτο ἀνακεφαλαιώνει τό θαυμαστό προοίμιον τοῦ κοντακίου τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, πού συμπάλλεται μέ τόν Μέγαλο Κανόνα: “Ψυχή μου, ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις τό τέλος ἐγγίζει καί μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνησον οὖν, ἵνα φεισσηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρών”.

*Ὁρθόδοξος Χριστιανική γωνιά [www.gonia.gr](http://www.gonia.gr)*

*Ἀπό τό βιβλίον τοῦ Ἱ.Μ.Φουντουλά Λογική Λατρεία ἐκδ. Α.Δ.*

# Ἡ Ἁγία *Μαριάμνη*

*ἡ Ἰσαπόστολος καὶ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου*

**Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄  
Ταχὺ προκατάλαβε**

Ἄμω ἠκολούθησας τῆς σωτηρίας Χριστοῦ, ἀμνάς ὡσπερ ἄμμος σὺν ἀποστόλῳ κλεινῷ, Φιλίππῳ ὁμαίμονι, πάνσεπτε Μαριάμνη, ἀλογήσασα πάντων, ὅθεν πολλοῖς ἐγένου, τῶν ψυχῶν εὐεργέτις, ζωὴν ἀνακηρύττουσα, τὴν ἐπουράνιον.

**Ἡ** Ἁγία παρθένος Μαριάμνη καταγόταν ἀπὸ τὴν Βησθαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, τὴν πατρίδα καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς καὶ ἐνάρετους γονεῖς της, κληρονόμησε τόσο αὐτὴ, ὅσο καὶ ὁ ἀδελφός της Φίλιππος τὸν πλοῦτο τῆς εὐσεβείας των. Μετὰ τὴν κλήση μάλιστα τοῦ ἀδελφοῦ της στὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα, ὀλόκληρη ἡ οἰκογένεια ἄρχισε νὰ ζεῖ ἐντονώτερα τὸν πόθο τῆς σωτηρίας. Ἡ διδασκαλία τοῦ Κυρίου τὴν ὁποία παρακολουθοῦσε ὅσες φορές ἤμποροῦσε, βοήθησε τὴν εὐλαβὴ κόρη ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς της, νὰ προσηλωθεῖ στοῦ Θεοῦ τό θέλημα καὶ αὐτὸ νὰ κάμει βίωμα καὶ ζωὴ της. Ἡ ἰδιαίτερη πρὸς τὸν Κύριο ἀγάπη της, τὴν ἔσπρωξε μέ ἐπι-



μονή νά ἀρνηθεῖ πολλές προτάσεις γάμου καί νά προτιμήσει ἐλεύθερη ἀπό οἰκογενειακές ὑποχρεώσεις, νά ἀκολουθήσει τόν ἀδελφό της στήν ἱεραποστολική του προσπάθεια καί πορεία.

Μετά τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ ἀδελφός τῆς Ἁγίας Φίλιππος, ὅπως καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι, ξεκίνησε γιά νά μεταφέρει κι αὐτός τό μήνυμα τῆς σωτηρίας, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τόν εἶχε καλέσει. Μέ πίστη καί πυρωμένη καρδιά, ὁ πνευματέμφορος αὐτός ἐργάτης τῆς νέας πίστεως, συνοδευόμενος πάντα ἀπό τόν φίλο του Βαρθολομαῖο καί τήν ἀδελφή του Μαριάμνη, προχώρησε γιά νά κηρύξει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ σέ διάφορες πόλεις καί ἐπαρχίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Μέ ὄπλο της τόν ἔνθεο ζῆλο καί τή φλογερή ἀγάπη καί αὐταπάρηση ἀκολουθεῖ καί ἡ ἀγνή παρθένος Μαριάμνη τούς δύο Ἀποστόλους στή μακρινή τους πορεία. Μαζί τους μοιράζεται τίς χαρές καί τίς λύπες τῆς ἱεραποστολῆς, καθώς καί τά πολλά βασανιστήρια ἀπό τή μανία καί τήν ἀγριότητα τῶν εἰδωλολατρῶν.

Παρά τίς δυσκολίες, τίς ἀφάνταστες δυσκολίες πού συναντοῦσαν ὅπου πήγαιναν, ἡ ἱεραποστολική ομάδα κήρυξε τό Εὐαγγέλιο τῆς νέας ζωῆς σέ πολλές πόλεις τῆς Λυδίας, Φρυγίας καί Παμφυλίας πού εἶναι ἐπαρχίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Μέ τά πολλά θαύματα μέ τά ὁποῖα ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ παραχωροῦσε νά συνοδεύεται τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, ἡ ἐπιτυχία τῆς ὁμάδος ὑπῆρξε πολύ μεγάλη. Ἀλλά καί τά μαρτύρια καί βασανιστήρια ἀφάνταστα. Σ' αὐτό φυσικά εἶχε καί ἡ ἀγνή κόρη τό μερίδιό της. Μερίδιο ἀνάλογο τῆς προσφορᾶς της καί τοῦ ζήλου της.

Πολλοί συνηθίζουν νά ἀποκαλοῦν ἀσθενές, τό γυναικεῖο φύλο. Καί εἶναι τοῦτο μία πραγματικότητα στίς περιπτώσεις πού ἡ γυναῖκα εἶναι ἀποκομμένη ἀπό τήν πηγὴ τῆς δυνάμεως, τόν Χριστό. Ὄταν ὁμως αὐτὴ εἶναι συνδεδεμένη μέ τόν κραταῖα καί παντοδύναμο Δημιουργό, τότε συμβαίνει ὅπως διόλου τό ἀντίθετο. Τότε ἡ λεπτή καί ἀδύνατη κόρη γί-

νεται μέ τή μυστική δύναμη πού τῆς χαρίζει Ἐκεῖνος, πανίσχυρη. Τότε, ἐξάισια κατορθώματα βλέπουμε νά ἐπιτελοῦνται καί ἀπό τούς πιό ἀσθενεῖς ὀργανισμούς. Κάτι τέτοιο βλέπουμε νά γίνεται στή ζωὴ καί τούς ἀγῶνες χιλιάδων νεαρῶν γυναικῶν τοῦ μαρτυρολογίου τῆς ἐκκλησίας μας. Σέ ὅλες αὐτές τίς γυναῖκες, βρίσκει τήν πλήρη ἐφαρμογή του ὁ λόγος τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς ἐκκλησίας μας, τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου. “Οὐδέν ἰσχυρότερον γυναικός εὐλαβοῦς καί συνετῆς”. Κάτι παρόμοιο βλέπουμε νά γίνεται καί στή ζωὴ τῆς παρθένου Μαριάμνης.

Ἦστερα ἀπό πολλά χρόνια ἔντονης ἐργασίας, ἡ εὐλογημένη ὁμάδα τῶν ἱεραποστόλων μας, ἔφθασε καί στήν Ἱεράπολη τῆς Φρυγίας. Τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων συγκέντρωνε κάθε φορά πολλούς ἀκροατές. Κάθε βράδυ, πλήθη ἀπό Ἕλληνες ἔτρεχαν νά ἀκούσουν τό κήρυγμα καί νά βαπτισθοῦν. Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶχε πεί στόν Φίλιππο καί στόν Ἀνδρέα, ὅταν αὐτοὶ τόν πλησίασαν ἐκεῖ πού δίδασκε καί τοῦ ἀνέφεραν ὅτι μερικοὶ Ἕλληνες προσήλυτοι στόν Ἰουδαϊσμό ἤθελαν νά Τόν ἰδοῦν, ἄρχισαν νά πραγματοποιοῦνται. “Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθεῖ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου”. (Ἰωάν. ιβ', 29), εἶχε πεί τότε ὁ Κύριος. Ἐφθασε δηλαδή ἡ ὀρισμένη ἀπό τόν Θεό ὥρα, γιά νά δοξασθεῖ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Νά δοξασθεῖ μέ τή Σταύρωση καί τήν Ἀνάληψή Του καί νά ἀναγνωρισθεῖ ὡς Μεσσίας καί Λυτρωτής ἀπό τούς Ἕλληνες, πού τή στιγμή ἐκείνη ἀντιπροσώπευαν ὅλο τόν ἐθνικό κόσμο. Εὐλογημένη καί μεγάλη ὑπῆρξε ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

Εὐλογημένη καί μεγάλη, γιατί ὁ ἐρχομός τῶν Ἑλλήνων στήν πίστη τῆς χριστιανικῆς σήμερας καί προανήγγελε τόν θρίαμβο τῆς νέας θρησκείας. Τό φούντωμα τοῦ χριστιανισμοῦ στίς διάφορες πόλεις τῆς Ἑλληνικῆς τότε Μικρᾶς Ἀσίας ἦταν ἐπόμενο νά ἐξεγείρει ἐναντία στοὺς ζηλωτές ἐργάτες καί διδασκάλους τῆς νέας πίστεως ἄγριο μῖσος καί τή μανία τοῦ πονηροῦ. Ἐνα βράδυ λοιπόν, ἐκεῖ πού ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος μιλοῦσε καί τά πλήθη

τῶν παρευρισκομένων κρεμόντουσαν λές ἀπό τὰ χεῖλη του, μερικοί φανατικοί εἰδωλολάτρες ἄρπαξαν τόν Φίλιππο καί τούς συνεργάτες του καί ἀφοῦ τούς βασάνισαν σκληρά, τούς ὀδήγησαν στούς ἄρχοντες. Μία ψευδοδική πού ἔγινε ἀμέσως, κατέληξε στήν ἀπόφαση ὁ Φίλιππος νά θανατωθεῖ καί οἱ ἄλλοι νά βασανισθοῦν. Οἱ δῆμιοι πού περίμεναν ἄρπαξαν τόν Ἀπόστολο καί ἀφοῦ τόν βασάνισαν, τόν ἔδεσαν ἀπό τούς ἀστραγάλους καί τόν κρέμασαν σ' ἕνα δένδρο μέ τό κεφάλι πρός τά κάτω. Τό ἴδιο ἔκαμαν ἀργότερα καί στόν Βαρθολομαῖο καί τή Μαριάμνη.

Τά πλήθη τῶν εἰδωλολατρῶν μέ φωνές καί ὕβρεις παρακολουθοῦσαν τό μαρτύριο τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Κυρίου, ἐνῶ αὐτοί καί ἀπό τῆς θέσεώς των ἐκείνης δέν παύουν νά προσεύχονται καί νά ἐκζητοῦν τόν Πανάγαθο Θεό μέ ὄλη τους τήν ψυχή νά τούς συγχωρήσει.

Οἰκτίρμων καί ἐλεημῶν ὁ Κύριος, ἀλλά καί τιμωρός. Ἐκεῖ πού οἱ ἔχθροί τοῦ Χριστοῦ διασκεδάζουν καί χαίρονται μέ τό μαρτύριο τῆς Μαριάμνης καί τῶν Ἀποστόλων, ἔξαφνα ἕνας σεισμός συντάραξε τή γῆ κι ἕνας μέγας ἀριθμός τῶν παρευρισκομένων καταχώστηκε στό βάραθρο πού ἄνοιξε μπροστά τους. Μέ κλάματα καί σπαρακτικές φωνές ὅσοι εἶχαν μείνει ἔξω ἀπό τό χάσμα μετανοιωμένοι παρακαλοῦν τούς μάρτυρες νά τούς συγχωρήσουν καί νά ζητήσουν ἀπό τόν Θεό τους νά τούς σπλαχνισθεῖ. Ἐπειδή ἡ μετάνοιά τους ἦταν εἰλικρινής, ὁ Πανάγαθος τούς σπλαχνίστηκε καί σταμάτησε τόν σεισμό, τούς δέ καταχωσθέντες ἔβγαλε ἔξω ἀπό τό βάραθρο. Σ' αὐτό ἔμεινε μόνον ὁ ἀνθύπατος καί ἡ γυναῖκα του Ἔχιδνα γιά παραδειγματισμό ὄλων. Τήν ἴδια ὥρα, μιά θαυμαστή ὀπτασία, ἔδωκε ἀκόμη μιά ἀπόδειξη τῆς θείας του δυνάμεως. Μία κλίμακα φάνηκε ἐκεῖ νά ἐνώνει τή γῆ μέ τόν οὐρανό. Αὐτή ἦταν ἡ ὁδός τῆς σωτηρίας γι' αὐτούς. Τά πλήθη τρομαγμένα ἔτρεξαν καί κατέβασαν τήν Μαριάμνη καί τόν Βαρθολομαῖο ἀπό τό μέρος πού ἦσαν κρεμασμένοι. Ὁ Φίλιππος συνέχισε νά τούς διδάσκει καί νά

τούς προτρέπει νά μετανοήσουν καί νά βαπτισθοῦν. Πρῖν προλάβουν νά τόν κατεβάσουν ἡ ἅγια ψυχή του πέταξε στόν Οὐρανό, στή χώρα τῆς αἰωνιότητος.

Ὁ ἀπόστολος Βαρθολομαῖος καί ἡ Μαριάμνη μέ σεβασμό πῆραν τό λείψανο καί τό ἔθαψαν ραίνοντας τό μέ τά δάκρυα τῆς στοργῆς καί τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν βαπτισθέντων καί τῆς ἰδικῆς των ἀγάπης. Ὁ Βαρθολομαῖος, ἀφοῦ τακτοποίησε τά τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἱεραπόλεως ἐγκατέστησε ἐκεῖ ἐπίσκοπο κάποιον Στάχυν καί συνοδευόμενος ἀπό τή Μαριάμνη προχώρησε πρός τή Λυκαονία κηρύττοντας τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀργότερα μετέβη στίς Ἰνδίες ὅπου συνέχισε τό ἔργο του, καί ὅπου εἶχε μαρτυρικό τέλος μέ σταυρικό θάνατο. Ἡ Μαριάμνη μετά τή Λυκαονία ἐπέστρεψε στήν Παλαιστίνη στά μέρη τοῦ Ἰορδάνου ὅπου καί κοιμήθηκε εἰρηνικά. Τά μαρτύρια κι οἱ ταλαιπωρίες τῆς μακρᾶς περιοδείας τῆς ἱεραποστολικῆς ὁμάδος, ἀλλά καί τά βάσανα κι οἱ ξυλοδαρμοί πού δοκίμασε μέ τούς Ἀποστόλους κι ἡ πιστή Μαριάμνη δέν ἠμπόρεσαν νά κάμψουν τόν ζῆλο της, οὔτε νά σταματήσουν τήν προσπάθειά της ἀπό τοῦ νά ἰδεῖ τίς χιλιάδες τῶν γυναικῶν ἀπό ὅπου πέρασε νά ἐπιστρέψουν στό Χριστό καί νά βαπτίζονται καί νά ἀποφασίζουν νά ζήσουν τή χριστιανική ζωή. Ἡ γενναιοψυχία τῆς παρθένου καί ἰσαποστόλου κόρης ἀποτελεῖ ὑπέροχο παράδειγμα γιά κάθε γυναῖκα καί ιδιαίτερα γιά κάθε κόρη. Σήμερα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά τό παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας τῆς παρθένου κόρης καί ἡ ὑπομονή καί ὁ ζῆλος της πρέπει νά εἶναι πάντα μπροστά μας. Νά μᾶς διδάσκει. Νά μᾶς κατευθύνει εἰς νομάς σωτηρίους καί νά μᾶς θυμίζει ὅτι μόνο κοντά στό Χριστό μπορεῖ νά ἔχει νόημα ἡ ζωή μας.

Ἡ μνήμη της τιμᾶται 17 Φεβρουαρίου.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ Μαριάμνη, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἀμήν.

[www.synaxarion.gr](http://www.synaxarion.gr)



(αεροπορικώς)

# Δήμερη Έκδρομή - Προσκύνημα στους Αγίους Τόπους, στό Όρος Σινά & Κάιρο

**ΑΠΟ 21 ΕΩΣ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009**

συνοδεύει ο π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης

**τιμή: 1175 + 125** φόροι  
αεροδρομίων οι όποιοι συνεχώς αλλάζουν

## ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΡΟΜΗΣ (αναχώρηση από Αθήνα)

**ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ:** Συγκέντρωση στο αεροδρόμιο "Ελευθέριος Βενιζέλος".

**1η μέρα: (Τρίτη 21/4):** Προσκύνημα στον τάφο του Αγίου Γεωργίου Τροπαιοφόρου (Λήδα), στο σπήτι του Ίωσήφ του άπο Άριμαθαίας, στο Μοναστήρι της Μεγάλης Παναγιάς, στο Πατριαρχείο, στο Ναό της Άναστάσεως, στον Πανάγιο Τάφο, στον Γολγοθά.

**2η μέρα: (Τετάρτη 22/4): ΓΑΛΙΛΑΙΑ:** στο Φρέαρ του Ίακώβ, στη Σαμάρεια, στη Ναζαρέτ, στην Κανά, στο Όρος Θαβώρ, στο Όρος των Μακαρισμών, στο Μοναστήρι των Αποστόλων στην Καπερναούμ, στην πόλη της Τιβεριάδας και στον Ιορδάνη ποταμό για τον άγιασμό και τό συμβολικό μας βάπτισμα.

**3η μέρα: (Πέμπτη 23/4): ΓΕΣΘΗΜΑΝΗ:** στον Τάφο της Παναγιάς (Παναγία Ίεροσολυμίτισσα), στον Κήπο της Προδοσίας, στο Ναό των Έθνών, στο ρώσικο Μοναστήρι της Αγίας Μαγδαληνής, στον τόπο μαρτυρίου του Αγίου Στεφάνου. **ΒΗΘΛΕΕΜ:** Μοναστήρι Αγίου Σάββα, Άββα Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου, στο σπήλαιο των Ποιμένων, στο Σπήλαιο της Γέννησης, Αγία Φάτη, σπήλαιο των νηπίων που έσφαξε ο Ήρώδης, στη Χεβρώνα, στη Δρύ του Μαμβρή, σιές Ίερές Μονές του Συμεών του Θεοδόχου και Τιμίου Σταυρού.

**4η μέρα:** Θά προσκυνήσουμε στις Ίερές Μονές: Αγίου Γεωργίου Χοζεβι, Σαρανταρίου Όρους, Προφήτη Έλισαίου, Αγίου Γερασίμου Ιορδανίτου, στη Βηθανία,

στο Μοναστήρι της Μάρθας και Μαρίας, στον Τάφο του Λαζάρου, στο Λόφο της Σιών, στο Ύπερώ, στον Τάφο του Δαβίδ, στο σπήτι που κοιμήθηκε η Παναγία, στο Όρος των Έλαιών, στο Μοναστήρι της Ανάληψης και τη Μικρή Γαλιλαία.

**5η μέρα:** Έκκλησιασμός στον Πατριαρχικό Ναό Αγίων Κων/νου και Έλένης. Προσκύνημα στον Πανάγιο Τάφο, την δόδο του Μαρτυρίου, τό Πραιτώριο, τη Φυλακή του Πέτρου, τό σπήτι που γεννήθηκε η Παναγία. Τείχος των Δακρύων. Χρόνος ελεύθερος στην Παλαιά Πόλη.

**6η μέρα:** ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ όπου πήρε ο Μωϋσής τίς 10 εντολές. Έσπερινός στην Αγία Αικατερίνη, προσκύνημα Ίερών Λειψάνων της Αγίας και προσφορά συμβολικού δαχτυλιδιού. Τή νύχτα προαιρετική άνάβαση στην Αγία Κορυφή (σε ύψόμετρο 2240μ.)

**7η μέρα:** Στο Μοναστήρι του Μωϋσή, στην δαση Φαράν. Διέλευση της διάρρυγας Σουέζ, Κάιρο. Προσκύνημα στην Ίερά Μονή Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου όπου και ο τόπος μαρτυρίου, μέ τά όργανα βασανισμού, τό σπήλαιο που έμενε η Αγία Οίκογένεια, Ίερά Μονή Αγίου Νικολάου, που βρίσκεται ο Ναός που λειτουργούσε και τό κελλί του Αγίου Νεκταρίου. Θά πλησιάσουμε για νά δοϋμε τίς περιφημες τυραμίδες της Αιγύπτου. Αεροδρόμιο του Κάιρου.

**8η μέρα:** Έπιτροπή πρωί.

**Πληροφορίες  
Δηλώσεις συμμετοχής**

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΟΥΣΤΙΝΟΥ & ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΑΡΩΦ  
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ  
τηλ. 26340-44282**



ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009

Ὁ Γέροντας τῆς ἐρήμου

# Σεραφεῖμ (1902-2003)

## Σαββαΐτης



Ὁ κοιμηθεὶς Γέροντας Σεραφεῖμ ὁ Σαββαΐτης εἶχε ἀπλότητα, ἀμεσότητα, καλωσύνη, ἀγιότητα. Εἶχε πνευματικότητα ἐνός πραγματικοῦ λευίτη καὶ σέ ὅλη τὴ ζωὴ του ὑπῆρξε ἕνας ἀκούραστος καὶ ἀθόρυβος ἐργάτης τῆς ἀρετῆς, μιὰ σύγχρονη ἀγιοταφικὴ μορφή, ἕνας πραγματικὰ σπουδαῖος Γέροντας.

Ταπεινά κλίνω γόνυ ψυχῆς καὶ καρδίας-σώματος στὴν αἰώνια μνήμη του καὶ προσεύχομαι ὅπως ἡ πρὸς τὸν οὐράνιο Πατέρα ἀναχώρησή του συνεχίσει νὰ μᾶς καθοδηγεῖ καὶ μεσιτεύει ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

**Θ**ταν γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Κύριος ὁδήγησε τὰ βήματά μου στὴ Λαύρα Σάββα τοῦ Ἁγιοσμένου, πρὶν ἀπὸ χρόνια, ἀγιοταφίτες Πατέρες στὰ Ἱεροσόλυμα μοῦ εἶχαν μιλήσει προηγούμενα γιὰ τὸν Πνευματικὸ τῆς Γέροντα Σεραφεῖμ. Μοῦ σύστησαν νὰ τὸν συναντήσω, νὰ πάρω τὴν εὐχή του καὶ ἂν βέβαια μποροῦσα, νὰ τοῦ ἀποσπάσω λόγια θείας χάριτος καὶ Θεοῦ σοφίας.

Ξεκίνησα, λοιπόν, τὸ μικρὸ αὐτὸ ὁδοιπορικὸ μου γιὰ τὴν ἀκρόπολη τοῦ Ὁρθόδοξου Μοναχι-

σμοῦ, πού συμπλήρωνε 1.500 χρόνια ἔντονης παρουσίας καί προσφορᾶς στήν ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καί ὄχι μόνο, μέ πολλές κρυφές ἐλπίδες.

Πάντα ἡ ἔρημος, ἀπό τά πρῶτα χρόνια τῆς θρησκείας τῆς Ἀγάπης, εἶχε νά ἐπιδείξει πνευματικά ἀναστήματα, ἡσυχαστές καί ἀσκητές, πού σημάδεψαν στά δύσκολα χρόνια καί καθοδήγησαν καί ἐδραίωσαν τόν χριστιανισμό ἀπό τόν Ἅγιο Ἀντώνιο καί τόν Ἅγιο Εὐθύμιο, μέχρι τόν Ἅγιο Σάββα καί τόν Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό, ἀλλά καί τούς σύγχρονους ἀγιορεῖτες Πατέρες καί Γέροντες, τόν Παΐσιο, τόν Πορφύριο καί τόν Ἰάκωβο Τσαλίκη.

Ἡ Ἱερά Λαύρα Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, κείμενη ἐν μέσω κρημνῶν ἀποτόμων καί φύσεως ἀγρίας καί ἐρημικῆς, ἀπό τόν 6ο αἰῶνα καί μέχρι τίς ἡμέρες μας, ἀποτελεῖ πρότυπο ἀσκήσεως, μοναχικῆς καί ἡσυχαστικῆς ζωῆς, θησαυρόν ἀδαπάνητον παγκοσμίου ἀναγνωρίσεως καί σεβασμοῦ εἰς αἰῶνας.

Οἱ ἡγούμενοι καί Πνευματικοί της, ἀπό τόν ἴδιο τόν Ἅγιο Σάββα, τῶν μοναστῶν τό καύχημα, μέχρι τόν σημερινό γέροντα Εὐδόκιμον, ἀπέτελεσαν πρότυπα μοναχικῆς ἀφιέρωσης, πού



διακρίθηκαν για τήν ὀρθόδοξη μαρτυρία τους καί τά πνευματικά τους χαρίσματα. Ἐλάλησαν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ μέ τίς συμπεριφορές καί τά ἔργα τους καί ἀναδείχθησαν ἄξιοι συνεχιστές Ἐκείνου...

Τόν Γέροντα τῆς Ἐρήμου, τόν Ἀρχιμανδρίτην καί πνευματικόν της π. Σεραφεῖμ τόν ἐκ Κυθήρων, δέν εἶχα τήν εὐτυχία νά τόν γνωρίσω στήν πρώτη αὐτή προσκυνηματική ἐπίσκεψή μου στή Λαύρα. Τόν συνάντησα ἀργότερα στό χωρίο τῶν Ποιμένων, ἐγγύτατα τῆς Θεοδόχου Βηθλεέμ, στόν τόπο ὅπου ἀκούστηκε ἡ Δοξολογία τῶν Ἀγγέλων, τό Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῶ καί ἐπί γῆς εἰρήνη....

Ἀπό τήν πρώτη κιόλας στιγμή, διέκρινα στό γαλήνιο πρόσωπό του μίαν ὀσιακή μορφή, ἕναν πνευματικόν γίγαντα, παρά τό μικρό δέμας του, τό φορτωμένο μέ 90 καί πλέον δεκαετίες ἀσκητικῆς, αὐστηρῆς διαβίωσης. Ἀμέσως διέκρινα τά πολλαπλά χαρίσματά του, τήν πραότητα, τήν ἀγάπη, τήν ταπείνωση, τήν γαλήνη καί κυρίως τήν ἀπλότητα καί ἀκακία του. Πλησιάζοντας τόν αἰώνα τῆς ἐπίγειας ζωῆς του, εἶχε τά γνωρίσματα ἐνός Βιβλικοῦ Γέροντα πού εἶχε περάσει δεκαετίες ὀλόκληρες ἐν ἀσκήσει καί ἐψησυχασμό, κοντά σέ μεγάλους Σαββαίτες Πατέρες, ὅπως ὁ Γέροντας Παντελεήμων, πού χρημάτισε καί πνευματικός του Πατέρας, ὁ Ἀρχιμανδρίτης καί Πνευματικός τῆς Λαύρας Σάββας, ὁ καί προικισμένος μέ τό διορατικόν χάρισμα, ἀλλά

καί ὁ μοναχός Ἀντώνιος, ὁ Ρῶσσοσ καί πολλοί ἄλλοι.

Ἐλκων τήν καταγωγήν του ἐκ τῆς φτωχικῆς νήσου τῶν Κυθήρων κί ἔχοντας γιά προστάτην του τήν Παναγία μας, ἔφθασε στούς Ἁγίους Τόπους ἀπό νεαρᾶς ἡλικίας ὡς διψῶσα ἔλαφος καί σύντομα ἐνεδύθη τό μοναχικόν ρᾶσον, ἀφιερωθείς καί ἐνταχθεῖς, στήν ὑπηρεσία τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καί τό εὐλογημένον περιβάλλον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Σύντομα, ἀπό νεαρός, διακρίθηκε γιά τόν ζῆλον του, τήν ὑπακοήν του, τόν σεβασμόν ἀλλά καί τήν μεγάλην θρησκευτικὴν του εὐλάβεια στήν αὐστηρή τήρηση τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Ἔτσι, ἡ παρουσία του στή Λαύρα Σάββα τοῦ Ἁγιοσμένου, ἄρχισε νά διαδίδεται σ' ὀλόκληρο τόν χριστιανικό κόσμο καί ὁ σεβασμός στό πρόσωπό του συνεχῶς αὖξανε, κερδίζοντας ἀκόμα καί μὴ ὀρθοδόξους, πού ἔφθαναν εἴτε στά Ἱεροσόλυμα, εἴτε στή Λαύρα. Δέν εἶναι λίγοι ἀρχιερεῖς καί μοναχοί, καθηγητές Πανεπιστημίων καί Ἱερατικῶν Σχολῶν, Ἕλληνες καί ξένοι, ἀλλά καί χιλιάδες ἀπλῶν προσκυνητῶν, πού ἔτυχε νά γνωρίσουν τόν Γέροντα τῆς Ἐρήμου καί νά συνδεθοῦν πνευματικά μαζί του. Τά πνευματικά του παιδιά, πολλά μποροῦν νά διηγηθοῦν ἐπιβειωόνοντας τοῦ λόγου τό ἀληθές....

Ὁ Γέροντας Σεραφεῖμ ἀποτελοῦσε ὑπόδειγμα Ἱερομονάχου καί πνευματικοῦ συγ-





χρόνου άνδρός. Τήρησε μέ αυστηρότητα, αλλά και άπόλυτη ακρίβεια τό τυπικό τής Λαύρας και καλλιέργησε συστηματικά και σέ μεγάλο βαθμό τήν άρετή. Πύρωσε τήν καρδιά του στού Χριστού τήν πίστη τήν Άγία και έπέδειξε ιδιαίτερο σεβασμό πρός τήν Μητέρα Του, τήν Άειπάρθενον Θεοτόκον, τήν όποία κυριολεκτικά έλάτρευσε και τίμησε. Άργότερα, τό 1957, μετά τήν κοίμηση του πνευματικού τής Λαύρας Σάββα του έξ Έλασσόνος, κάτω άπό δύσκολους καιρούς και συνθήκες, ανέλαβε τήν πνευματική καθοδόγηση τής Άδελφότητας τών Σαββαϊτών Πατέρων και πρωτοστάτησε επί Πατριαρχείας Βενεδίκτου, στην έπιστροφή, τό 1965 έξ Ιταλίας, του ιερού σκηνώματος του Άγίου και Προστάτου του Σάββα του Ήγιασμένου.

Ό κοιμηθείς γέροντας έγινε πρότυπο άσκητικής τελειότητας και φύλαξ άσστηρός του καθήκοντος, έργασθείς μετά πόνου και κόπου. Πρόσφερε ό Γέροντας πολλαπλά στή Λαύρα, αλλά και τό χωρίο τών Ποιμένων, οι άραβες κάτοικοι του χωρίου, πάντα θά θυμούνται τίς ευεργεσίες του. Άκολουθώντας τό παράδειγμα του Άγίου και Ήγουμένου του Σάββα του Ήγιασμένου, άνέδειξε τό προσκύνημα τών Ποιμένων στό Μπετσαχούρ και τό 1971 ξεκίνησε, ύστερα άπό πατριαρχική εύλογία και μέ δικά του έξοδα, τήν άνέγερση τής νέας έκκλησίας σ' αυτόν τόν ιερό τόπο, μετόχι τής Λαύρας, πού σήμερα λαμπρύνει τό χωρίο

των Ποιμένων, αφιερωμένη στην Παναγία μας.

Τά τελευταία χρόνια, λόγω συνεχών προβλημάτων ύγείας, ένεκα γήρατος, διέμενε στό προσκύνημα, χωρίς όμως και νά έγκταλείψει τόν Άγιο Σάββα. Δέν ύπήρξε πανήγυρις και μεγάλη έορτή στή Λαύρα πού νά άπουσιάζει και νά μήν είναι παρών στό καθολικό τής Μονής, όπως και στό τελευταίο έορταστικό και έπετειακό τριήμερο του περασμένου Δεκεμβρίου 2002, συμπροσευχόμενος μετά των πνευματικών του παιδιών πάνω στό άναπηρικό καροτσάκι του, λαμπρύνοντας τίς Ήρες Άκολουθίες.

Γνώρισα περιπτωσιακά τόν Γέροντα στό προσκύνημα των Ποιμένων και στό ταπεινό κελάκι του, προσπάθησα και πέρα τής εύχης και τής εύλογίας του, νά εκφράσω τό θαυμασμό και σεβασμό μου πρός τό πρόσωπό του, άντλώντας δύναμη και πατρικά λόγια σοφίας Θεού...

Ό Γέροντας Σεραφεΐμ μπορεί νά μήν είχε πανεπιστημιακές περγαμνές και τίτλους Θεολογίας και ούτε τό Άβραμιαίο άνάστημα, πού νά προκαλεί και νά προδιαθέτει τόν έπισκέπτη-προσκυνητή. Είχε, όμως, αναρίθμητα άλλα χαρίσματα, μέ πρώτη τήν ταπείνωση, πού τόν έκαναν νά διακρίνεται μεταξύ των Άγιοταφίτων Πατέρων. Είχε θεία χαρίσματα και πολλαπλές θείες ευεργεσίες πού εύκολα θά μπορούσε ό προσερχόμενος πιστός νά διακρίνει και νά διαπιστώσει πλησιάζοντας τον. Γι' αυτό και ό τότε Πατριάρχης Ήεροσολύμων Ειρηναίος τόν τίμησε μέ τήν μεγαλύτερη τιμητική διάκριση τής έκκλησίας τής Άγίας Πόλεως.

Ό μακαριστός και άειμνηστος Γέροντας, εύδοκίμησε ως ύποτακτικός, ως ήσυχαστής, ως ιεουργός, ως Ήγούμενος και πνευματικός Πατέρας. Τό χωρίο των Ποιμένων, τό Μπετσαχούρ, θά μπορούσε νά τόν άποκαλεί έθνικό του ευεργέτη, για τίς άδιάκοπες προσφορές, για τήν άγάπη του. Ό Γέροντας δέν ήταν άπλώς ένας Πνευματικός πού είχε "έξουσίαν του δεσμεΐν και λύειν" κατά τήν έντολήν του Κυρίου μας. Κυρίως διακρινόταν ως πραγματικός και στοργικός Πατέρας και Κα-

θοδηγητής. Τό πρόβλημα τῆς ἐξομολογήσεως ἦταν γι' αὐτόν ὄχι μιὰ ἀπλή διαδικασία μιᾶς τυπικῆς ἀκρόασης καί μιᾶς συγχωρητικῆς εὐχῆς. Ἦταν ἕνας πραγματικός Γολγοθᾶς, πού θά ἔφερνε στήν Ἀνάσταση, ὅταν κατόρθωνε νά προσφέρει στόν προσερχόμενο πιστό τήν μετάνοια, τήν εἰλικρινή καί τήν ἀντληση δύναμης. Ὅπως διηγοῦνται τά πνευματικά του παιδιά, συνέπασχε καί συνεκοπίαζε πνευματικά μέ ὄσους προσέτρεχαν κοντά του, αἰτοῦντες τήν εὐχὴν καί τήν εὐλογίαν του.

Ὁ κοιμηθεὶς Γέροντας Σεραφεῖμ ὁ Σαββαΐτης εἶχε ἀπλότητα, ἀμεσότητα, καλωσύνη, ἀγιότητα. Εἶχε πνευματικότητα ἑνός πραγματικοῦ λευίτη καί σέ ὅλη τή ζωή του ὑπῆρξε ἕνας ἀκούραστος καί ἀθόρυβος ἐργάτης τῆς Ἀρετῆς, μιὰ σύγχρονη ἀγιοταφική μορφή, ἕνας πραγματικά σπουδαῖος Γέροντας.

Ταπεινά κλίνω γόνυ ψυχῆς καί καρδιάς σώματος στήν αἰώνια μνήμη του καί προσεύχομαι ὅπως ἡ πρόσφατη πρὸς τόν οὐράνιο Πατέρα ἀναχώρησή του συνεχίσει νά μᾶς καθοδηγεῖ καί μεσιτεύει ὑπέρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

**“Τίμιος ἐναντίον Κυρίου  
ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ”**

**Σύντομο βιογραφικό σημείωμα**

**Ο** μακαριστός Γέροντας Σεραφεῖμ Σαββαΐτης ὁ ἐκ Κυθήρων γεννήθηκε τό 1902, ὅπως ἀναφέρεται στό διαβατήριό του ἀπό φτωχοῦς γονεῖς. Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1932 ἔρχεται στούς Ἁγίους Τόπους καί τήν Ἱεράν Λαύραν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου καί ἀμέσως γίνεται ρασοφόρος, ἀπό τόν γέροντά του καί ἡγούμενο τῆς Μονῆς Καστελιῶν Παντελεήμονα Τσαμπηρά.

Στίς 18 Μαρτίου τοῦ 1934 γίνεται μικρός μοναχός (κουρά) στήν ἱερά Μονή Καστελιῶν. Στίς 13 Μαρτίου 1939 γίνεται μεγαλόσχημος μοναχός στή Λαύρα τοῦ Ἁγίου Σάββα. Στίς 10 Φεβρουαρίου 1949, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, διορίζεται ἐπίτροπος καί οἰκονόμος τῆς Ἱερᾶς Λαύρας Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, ἀφοῦ προηγούμενα διακρίθηκε γιά τήν ἀγάπη του πρὸς τήν Μονήν τοῦ ἐφησυχασμοῦ καί τῆς ἀσκήσεώς του. Στίς 19 Σεπτεμβρίου 1949 χειροτονήθηκε ἱεροδιάκονος εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, ὑπό τοῦ Ἀρχιερέως καί Ἐπιτρόπου τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Ἀγίου Σεβαστείας κυροῦ Ἀθηναγόρου. Τό Δεκέμβριο τοῦ ἴδιου ἔτους (1949) χειροτονήθηκε ἱερομόναχος εἰς τόν Πανάγιον Τάφον παρά τοῦ τότε ἀρχιερέως κυροῦ Ἐλευθεροπόλεως Φιλοθέου. Στίς 22 Δεκεμβρίου 1949 λειτουργεῖ γιά πρώτη φορά στόν Ἅγιο Σάββα. Ἐκτοτε καί μέχρι τό 1957, λειτουργεῖ ἀδιάκοπα στή Λαύρα Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. Λαμβάνει καί τό ὀφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου, φέροντας καί τόν Σταυρόν τοῦ μαρτυρίου τοῦ Κυρίου μας ἐπιστηθίως.

Τό 1957 ἀναλαμβάνει, μετά τήν κοίμηση τοῦ πνευματικοῦ καί ἡγουμένου τῆς Λαύρας, Σάββα Ἀρχιμανδρίτου ἐξ Ἐλασσόνος καί ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τά πνευματικά καί διοικητικά ἡνία τῆς Μονῆς, τά ὅποια καί διατήρησε μέχρι σχεδόν τοῦ θανάτου του, βοηθούμενος τά τελευταῖα χρόνια ἀπό τόν ἐπίσης πνευματικό τῆς Λαύρας Ἀρχιμανδρίτη π. Εὐδόκιμο.

Ὁ Γέροντας Σεραφεῖμ κοιμήθηκε ἄγοντας τό 102 ἔτος τῆς ἐπίγειας ζωῆς του στό κελλί του στό προσκύνημα τῶν Ποιμένων (μετόχι τῆς Λαύρας στό χωρίο τῶν Ποιμένων πλησίον τῆς Βηθλεέμ) στίς 8 τό πρωί τῆς 26 Δεκεμβρίου 2002 (Ν.Η. 8 Ἰανουαρίου 2003), ἡμέρα ἑορτῆς τοῦ προσκυνηματος καί πρὶν ὀλοκληρωθεῖ ἡ Θεία Λειτουργία στή Νέα Ἐκκλησία πού ὁ ἴδιος μέ δαπάνες καί πολλές φροντίδες ἔκτισε στόν ἱερό αὐτό τόπο. Ἐτάφη στή Λαύρα Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου τήν ὁποία καί ὑπηρέτησε περισσότερα ἀπό 70 χρόνια.

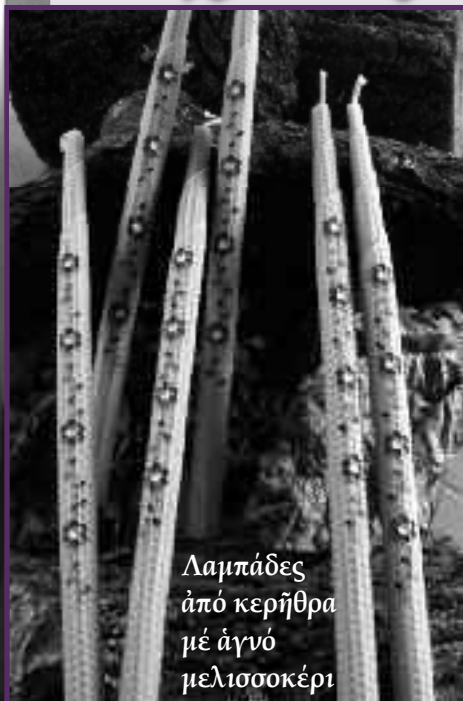
Ἄς εἶναι ἡ μνήμη του αἰώνια.

ἐφημ. “Ορθ.Τύπος” 7/2/03

Λαμπάδες  
Λευκές μέ τό  
ΧΡΙΣΤΟΣ  
ΑΝΕΣΤΗ



## λαμπάδες πασχαλινές



Λαμπάδες  
ἀπό κερήθρα  
μέ άγνό  
μελισσοκέρι

Σᾶς παρακαλοῦμε καί φέτος νά προμηθεῖτε τίς πασχαλινές σας λαμπάδες ἀπό τό Μοναστήρι μας, βοηθώντας ἔτσι τήν συνέχιση τῶν ἐργασιῶν στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Φτιάχνουμε λευκές μέ τό Χριστός Ἄνεστη καί μέ κερήθρα ἀπό μελισσοκέρι, τήν ὁποία ζωγραφίζουμε στό χέρι. Παρακαλοῦμε γι ἄλλη μιά χρονιά ν' ἀνταποκριθεῖτε...

Παραγγελίες στό τηλ. τῆς Ἱερᾶς Μονῆς 26340-44391 (9-2 τό πρωῒ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)



## 33 κεριά ἀναμμένα μέ τό Ἅγιο Φῶς

Ἡ Ἱερά Μονή μας διαθέτει τά 33 κεριά τοῦ Παναγίου Τάφου σέ δεσμίδες ἀναμμένα μέ τό Ἅγιο Φῶς ἀπό τόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Χριστοῦ μας. Τά κεριάκια μπορεῖτε νά τά ἀνάβετε ἕνα ἕνα τήν ὥρα τῆς προσευχῆς σας σέ περιπτώσεις ἀνάγκης, δοκιμασιῶν, θεομηνίας, ἀσθενείας καί ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Φωτός θά γίνει ἔλεος σέ ὅτι ζητήσουμε.

# ΕΠΌΜΕΝΟΣ ΣΤΙΣ ΧΕΙΡΑΣ Η ΕΛΛΆΔΑ;

Τοῦ Ἀρχιμ. Νεκταρίου Μουλατσιώτη



## Πολιτικά καί Ἐθνικά Γεγονότα

**Τ**ά ὅσα συμβαίνουν τά τελευταία χρόνια στήν Πατρίδα μας καί στά Βαλκάνια, δημιουργοῦν σέ κάθε λογικό ἄνθρωπο προβληματισμό. Ἰδιαίτερα προβληματισμένοι εἶναι ὅσοι ἔχουν διαβάσει τίς προφητείες τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, πού ἀναφέρονται στό βιβλίο τοῦ Μητροπολίτη πρ. Φλωρίνης Αὐγουστίνου Καντιώτη, καθώς καί τίς προφητείες τοῦ ὁσίου Γέροντος Παΐσιου.

Πρὶν ἐξετάσουμε τίς προφητείες, θά ἤθελα νά δοῦμε πρῶτα τά πολιτικά καί τά ἔθνικά γεγονότα πού συμβαίνουν στόν τόπο μας καί στά Βαλκάνια. Ἐχοντας τίς προφητείες τῶν δύο ἀνωτέρω Ἁγίων μας, ἐλεύθερα μετά μποροῦμε νά κάνουμε τίς ἀνάλογες συγκρίσεις.

Ἡ Ἀμερική τεμαχίζει τήν πρῶν ἡμῶν πανίσχυρη Γιουγκοσλαβία σέ μικρά κρατίδια, στηρίζοντας Καθολικούς καί Μουσουλμάνους. Τοποθετεῖ δέ μετά, πάντοτε κατόπιν ἐθνικῶν ἐκλογῶν, κυβερνήσεις τῆς ἀρεσκείας τῆς. Ἐνα παρόμοιο σχέδιο ἔχει ἡ Ἀμερική, ὅπως ἰσχυρίζονται ἀρκετοί εἰδήμονες καί γιά τήν Ἑλλάδα. Τό σχέδιο αὐτό ἡ Ἀμερική τό ἔχει βαφτίσει «Σχέδιο Κίσιγκερ», τό ὁποῖο προβλέπει φυσικά τό διαμελισμό τῆς Ἑλλάδος. Τό νέο κρατίδιο ξεκινᾷ ἀπό τήν Ἄρτα καί πάνω, μέ τήν ὄνομασία Μεγάλη Ἀλβανία. Τό δεύτερο κρατίδιο ἔχει νά κάνει μέ τά Σκόπια, ὅπου δημιουργεῖται τό κράτος τῆς Μακεδονίας πού φθάνει ἕως τή Λάρισα. Τό τρίτο κρατίδιο εἶναι ἡ Θράκη.

Σᾶς θυμίζουμε τί εἶχε πεί ἡ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ. Ἄννα Φαρούδα Μπενάκη στίς 12/3/2005 πρὸς τόν ὀρκιζόμενο νεοεκλεγέντα Πρόεδρο κ. Κάρολο Παπούλια: «Ἀναλαμβάνετε, κύριε Πρόεδρε, τήν Προεδρία τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας γιά μία πενταετία ὅπου θά σημειωθοῦν σημαντικά γεγονότα καί ἐξελίξεις: Ἡ Εὐρωπαϊκή ἐνοποίηση θά προωθηθεῖ μέ τήν ψήφιση ἐνδεχομένως καί τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης, τά ἔθνικά σύνορα καί ἕνα μέρος τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας θά περιορισθοῦν χάριν τῆς εἰρήνης, τῆς εὐημερίας καί τῆς ἀσφάλειας στή διευρυμένη Εὐρώπη, τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πολίτη θά ὑποστοῦν μεταβολές καθώς θά μποροῦν νά προστατευθοῦν, ἀλλά καί νά παραβιάζονται ἀπό ἀρχές καί ἐξουσίες πέραν τῶν γνωστῶν καί καθιερωμένων καί





πάντως η Δημοκρατία θα συναντήσει προκλήσεις και θα δοκιμασθεί από ένδεχόμενες νέες μορφές διακυβέρνησης...».

Τό «Σχέδιο Κίσινγκερ» τῆς Ἀμερικῆς ἦταν καί εἶναι γνωστό στήν πολιτική ἡγεσία τῆς χώρας μας.

Ἡ κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδος, γνώστης φυσικά τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, φρόντισε νά ἀνατρέψει τά σχέδια τῆς Ἀμερικῆς. Πῶς; Μά φυσικά κάνοντας συμφωνίες μετά τῆς Ρωσίας. Ἡ πύο ἰσχυρή συμφωνία μέ τή Ρωσία, ἐκτός τῆς ἀδείας πού ἔδωσε ἡ χώρα μας νά περάσει ὁ ἀγωγός «Μπουργκάς» μέσα ἀπό ὅλη τήν βόρειο Ἑλλάδα, εἶναι ἡ στρατιωτική συμφωνία Ἑλλάδος - Ρωσίας, ἡ ὁποία προβλέπει ὅτι ἐάν κινδυνεύσει ὁ ρωσικός ἀγωγός Μπουργκάς, ἀπό Ἀλεξανδρούπολη ἕως Ἡγουμενίσα, ἡ Ρωσία ἔχει τό δικαίωμα νά ἐπέμβει μέ τίς δυνάμεις τοῦ στρατοῦ της, γιά νά προστατεύσει τά συμφέροντά της ἐντός τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Αὐτό ἀνατίναξε στόν ἀέρα, τό «Σχέδιο Κίσινγκερ» τῆς Ἀμερικῆς. Πῶς θα δημιουργηθεῖ τώρα ἡ Μεγάλη Ἀλβανία, τό κράτος τῆς Μακεδονίας μέχρι τή Λάρισα καί τό κράτος τῆς Θράκης; Ἄν τολμήσει κάτι τέτοιο ἡ Ἀμερική, θά ἀντιμετωπίσει τό ρωσικό στρατό. Πανέξυπνη ἡ κίνηση τοῦ Ἑλληνα Πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχοντας τίς πλάτες πλέον τῶν Ρώσων τολμᾷ καί λέει καί ἕνα ἰσχυρό ΟΧΙ στό Σκόπια.

Ὁ Πρωθυπουργός γίνεται ἐνοχλητικός πλέον γιά τήν Ἀμερική. Πρέπει νά πέσει. Ἐτσι ἀρχίζουν τό «παραπάργουδα». Οἱ φωτιές πού κατέκαψαν ὅλη τήν Πελοπόννησο καί τήν Ἑλλάδα, πού ἀνάγκασαν τόν Ὑπουργό τῆς Κυβέρνησης κ. Βύρωνα Πολύδωρα νά πεί στίς 26/8/2007 ὅτι: «δεχόμεθα ἀσύμμετρη ἀπειλή», πού γιά ἑμᾶς σημαίνει ὅτι δεχόμεθα ἀπειλή ἀπό μία χώρα, πού δέν μπορούμε νά συγκριθοῦμε μαζί της. Ὅλα αὐτά γίνονται προεκλογικά.

Ἡ Ἀμερική πιστεύει ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς δέν θά μπορέσει νά πάρει τίς ἐκλογές στίς 2/10/2007, τά ἐκδοτικά λόμπυ τῆς χώρας μας, μιλοῦν συνέχεια γιά ἀνίκανη Κυβέρνηση νά ἀντιμετωπίσει ἀκόμα καί τίς φωτιές. Τελικά ὁ Καραμανλῆς παίρνει τίς ἐκλογές ἔστω καί μέ 2 παραπάνω βουλευτές, κάτι πού μέ τίποτα δέν τό περίμενε ἡ Ἀμερική.

Ἀκολουθεῖ τόν Μάρτιο, τό ΟΧΙ στό Σκόπια καί ξεκινᾷ ἀμέσως ἀπό τά «ἀμερικάνικα συμφέροντα» ὁ πόλεμος κατά τῆς νέας κυβέρνησης.

Ὑπενθυμίζουμε στούς ἀναγνώστες τοῦ ἀρθρου μας, ὅτι ὅταν ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση τό 1973 εἶχε πεί ΟΧΙ στήν Ἀμερική, γιά τήν προσγείωση πολεμικῶν ἀεροσκαφῶν στήν Κύπρο, πού πῆγαιναν πρὸς ἐνίσχυση τοῦ Ἰσραήλ, μετά ἀπό 6 μῆνες περίπου χάσαμε τήν μισή Κύπρο.

Μετά τό ΟΧΙ στό Σκόπια γιά τήν ἐνταξή τους στό Ν.Α.Τ.Ο., οἱ Τούρκοι ἀπειλοῦν σήμερα τό Ἀγαθονήσι καί τό Φαρμακονήσι. Τυχαῖο; Ὅλους τοὺς προηγούμενους μῆνες, ἔχουμε συνεχεῖς «ἀποκαλύψεις» μέ ὑπαρκτά ἢ καί ἐντελῶς ἀνύπαρκτα σκάνδαλα εἰς βάρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως Ζαχόπουλος, Ὁμόλογα, Καρτέλ, Siemens, Βατοπαῖδι, κάψιμο Ἀθήνας, Κοινωνικές ἀναταραχές κτλ. Στόχος καί πάλι ἕνας: Νά φανεῖ ἀνίκανη ἡ Κυβέρνηση στό μάτια τῶν Ἑλλήνων, (κάτι πού συνεχῶς ἐπαναλαμβάνουν σχεδόν ὅλα τά Μ.Μ.Ε.), ὥστε ἡ Ἀμερική νά μπορέσει νά ρίξει τόν Πρωθυπουργό ὀδηγώντας τόν σέ ἐκλογές ἢ νά τόν κάνει νά προσκυνήσει...

Ἐάν βλέπατε ὅτι ἡ οἰκογένειά σας, δεχόταν ξαφνικά τήν μιά ἡμέρα ἐπίθεση τῆς ἐφορίας, μετά ἀπό λίγες μέρες τῆς Νομαρχίας, μετά ἀπό λίγες μέρες πάλι τῆς Πολεοδομίας κ.ο.κ., θά πιστεύατε ὅτι οἱ «ἐπισκέψεις» ὄλων αὐτῶν τῶν ὑπηρεσιῶν στό σπίτι σας, θά ἦταν τυχαῖες; Ἡ ὅτι κάποιος θέλει νά ἐξοντώσει τήν οἰκογένειά σας;

Τό αὐτό συμβαίνει μέ τήν ἑλληνική Κυβέρνηση. Μόνο χαζοί ἢ κομματικοί ὑπάλληλοι δέν μποροῦν νά τό δοῦν, ποιός εἶναι πίσω ἀπό ὅλα αὐτά καί γιατί κάνει πόλεμο κατά τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς Κυβέρνησης.

Ὅσα προαναφέραμε, εἶναι τά ὅσα συμβαίνουν σήμερα στήν πολιτική καί ἐθνική σκηνή μας. Ἄς δοῦμε τώρα τί λέγουν οἱ προφητείες τῶν Ἁγίων μας γιά νά τίς συγκρίνομε μέ τίς πολιτικές καί ἐθνικές ἐξελίξεις.

### **Προφητείες τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ καί τοῦ Ὁσίου Γέροντος Παΐσιου**

1ον. « Ἄν ὁ πόλεμος πιάσει ἀπό πάνω, θά πάθετε πολλά δεινά. Ἄν πιάσει ἀπό κάτω θά πάθετε λίγα. (Ἁγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός)

Θά πρέπει νά γνωρίζομε ὅτι ὁ Ἁγιος Κοσμάς, βρίσκεται στήν Ἠπειρο ὅταν προφητεύει, ἄρα ἡ Ἀλβανία καί τά Σκόπια εἶναι ἀπό πάνω του. Το Ἀγαθονήσι καί τό Φαρμακονήσι εἶναι γε-

ωγραφικά από κάτω.

Κατά δύναμην ἔρμηνεία:

Ἄν ἢ Ἀμερική ἐπιτύχει τελικά νά ἐφαρμόσει τό «Σχέδιο Κίσιγκερ», πού θέλει τήν Ἑλλάδα νά-φτάνει στή Λάρισα, τότε θά χυθεῖ πολύ αἷμα γιά νά τό πετύχουν αὐτό οἱ Ἀμερικανοί. Ἄν ὁ πόλεμος ξεκινηθεῖ ἀπό κάτω, τότε θά πάθουμε λίγα δεινά.

Ἄπό κάτω βρίσκεται ὁμως καί τό Ἰσραήλ, πού ἤδη βρίσκεται σέ ἐμπόλεμη κατάσταση.

2ον Ὅταν δεῖτε τό χιλιάρμενο στά ἑλληνικά νερά, τότε θά ἔλθει τό ποθούμενο». Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός).

Κατά δύναμην ἔρμηνεία:

Τό ποθούμενο ὅλοι γνωρίζουμε, γιά τόν Ἅγιο Κοσμά τόν Αἰτωλό, εἶναι ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Κωνσταντινούπολης.

Τί εἶναι ὁμως τό χιλιάρμενο; Ἀρμενίζω σημαίνει ταξιδεύω, εἶναι καράβι πού ἔχει κάνει χίλια ταξίδια; Ἀρμενα ὁμως λέγονται καί τά κατάρτια τῶν καραβιῶν.

Τήν ἐποχή τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ὑπῆρχαν καράβια ἀκόμη μέ κατάρτια. Θά πρέπει νά προσέξουμε ὅτι, ὁ Ἅγιος δέν λέγει τά χιλιάρμενα, ὁπότε νά ἐννοήσουμε ὅτι θά εἶναι καράβια πολλά, πού στό σύνολό τους θά ἔχουν χίλια κατάρτια, ἀλλά λέγει τό χιλιάρμενο. Ἐνα δηλαδή καράβι μεγάλο, τό ὁποῖο θά ἔχει δύναμη καί ἰσχύ ὅσο θά εἶχαν, ὅλα μαζί τά καράβια μέ τά χίλια κατάρτια. Αὐτό εἶναι τό χιλιάρμενο.

Ξαφνικά βλέπουμε, μέ τήν ἀδεια τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, νά παρουσιάζεται στά ἑλληνικά νερά γιά ἀσκήσεις, ἐντελῶς τυχαῖα;- ἕνα τεράστιο ρωσικό πολεμικό καράβι, μήκους 991 πόδια, μέ 2646 ἄτομα πλήρωμα, 12 μαχητικά ἀεροπλάνα, 24 ἐλικόπτερα καί 12 ἐκτοξευτές πυραύλων μέ βεληνεκές 400 χιλιομέτρων κ.α.

Ὅσοι εἶδαν αὐτό τό καράβι ἀπό τηλεοράσεως εἶπαν, αὐτό εἶναι τό χιλιάρμενο! Πῶς ὁμως ξαφνικά ἦρθε ρωσικός στόλος νά κάνει ἀσκήσεις κοντά στό Ἑλληνικό νησί Ἁγαθονήσι καί πηγαινοέρχεται τό χιλιάρμενο μέχρι Κρήτη;

Ἐχει μιλήσει ἄραγε ὁ Ἕλληνας Πρωθυπουργός, μέ τόν Πρωθυπουργό τῆς Ρωσίας, διά τά ὅσα μᾶς κάνει ἢ Ἀμερική καί ὅτι ὑπάρχει περίπτωση πολέμου εἰς βάρους τῆς Ἑλλάδος, ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας μέ τίς πλάτες τῶν Η.Π.Α.;



Ἄς μή ξεχνοῦμε ὅτι ἢ Ἀμερική, γιά νά ἐξασφαλίσει τά συμφέροντά της καί νά πάρει τά πετρέλαια ἀπό τό Ἰράκ καί νά τοποθετηθεῖ στή χώρα αὐτή ἀμερικάνικη Κυβέρνηση, ἔπεισε τά περισσότερα Κράτη, ὅτι ὁ Σαντάμ Χουσεῖν ἔχει πυρηνικά ὄπλα καί κινδυνεύει ὁ πλανήτης ἀπό ἕνα τρομοκράτη! Τό ἀποτέλεσμα γνωστό, ἔκανε πόλεμο, σκότωσε τόν Σαντάμ, τοποθέτησε δική της Κυβέρνηση, πήρε τά πετρέλαια καί φυσικά τά πυρηνικά ὄπλα δέν βρέθηκαν! Τό ἴδιο προσπαθεῖ νά κάνει στήν Ἑλλάδα καί στόν Πρωθυπουργό της, τόν Καραμανλή;

Ἐδῶ τά πράγματα ὁμως εἶναι σήμερα πιό δύσκολα. Διότι ἔχει ἀνακατευθεῖ ἡ Ρωσία. Θά τολμηθεῖ ἢ Ἀμερική νά ἐφαρμόσει τό «Σχέδιο Κίσιγκερ»; Γιά νά δοῦμε τί ἔχει πεί καί ὁ ὄσιος Γέροντας Παΐσιος.

3ον Ὅταν θά εἶναι ὁ καιρός γιά τά σπανάκια...» ( Ὁσίου Γέροντος Παΐσιου).

Μία παρέα στρατιωτικῶν περιέμενε στόν φράχτη τοῦ γέροντα, στήν Παναγούδα. Σήκωσαν τά μάτια καί κοίταξαν τόν γέροντα νά ἔρχεται πρὸς τό μέρος τους. Ἄνοιξε τήν συρματένια πόρτα τοῦ φράχτη καί τοὺς καλωσόρισε. Τοὺς ἔβαλε νά καθίσουν κάτω ἀπό ἕνα δέντρο καί ἄρχισε τήν συζήτηση μαζί τους. Κάποια στιγμή, ἕνας ἀπό τήν παρέα τοῦ εἶπε:

- Δέν ἀντέχω ἄλλο γέροντα. Θά παραιτηθῶ ἀπό τό στρατεύμα...

Ὁ γέροντας γύρισε, τόν κοίταξε καί τοῦ εἶπε:  
- Ἐσύ δέν θά παραιτηθεῖς. Ἐσύ θά εἶσαι ὁ  
ἀρχηγός τῆς ἀμυνας τῆς χώρας μας ὅταν θά μάς  
ἐπιτεθοῦν οἱ Τούρκοι...

Ἔολο κοιτάχτηκαν γεμάτοι ἐκπληξη.

- Καί πότε θά γίνει γέροντα αὐτό; Τόν ρώτη-  
σαν...

- Ὅταν θά εἶναι ὁ καιρός γιά τά σπανάκια...  
τούς εἶπε καί ἄλλαξε τήν κουβέντα...

Ἐχουν περάσει χρόνια πολλά ἀπό τότε, ὁ γέ-  
ροντας Παΐσιος «κοιμήθηκε» καί ὁ ἀξιωματικός πα-  
ρέμεινε στό στράτευμα καί προόδευσε. Εἶναι ὁ  
σημερινός ἀρχηγός ΓΕΕΘΑ ὁ κος Γράφας... (Πηγή:  
www.vatopaidi.gr)

4ον «Οἱ Ρῶσοι θά ἔχουν συμφέροντα ἀπό τήν  
Ἑλλάδα καί μετά τόν πόλεμο θά χαρίσουν  
στούς Ἕλληνες τήν  
Πόλη». (Ὁσίου Γέρον-  
τος Παΐσιου)

Κατά δύναμη  
ἐρμηνεία:

Ἐπὶ ὅταν ὁ ὀσιος Γέ-  
ροντας Παΐσιος, ἔλεγε  
τά ἀνωτέρω λόγια,  
οὐδεμία συμφωνία εἶχε  
ὑπάρξει μεταξύ Ἑλλά-  
δος καί Ρωσίας γιά τόν  
ἀγῶγὸ «Μπουργκάς».

Ἡ Ἑλλάδα ὁμως  
σήμερα, ἐξυπηρετεῖ τά  
συμφέροντα τῆς Ρω-  
σίας καί ἡ Ρωσία ἔχει

κάθε λόγο, νά προστατεύσει τήν Ἑλλάδα ἀπ'  
ὅπου διέρχεται ἕνας ἀπό τούς μεγαλύτερους ἀγῶ-  
γούς φυσικοῦ ἀερίου τῆς Ρωσίας.

Ἄν τολμήσει ἡ Ἀμερική καί βάλει τούς Τούρ-  
κους νά μάς χτυπήσουν, τότε ἡ Ρωσία νά εἶστε σί-  
γουροι ὅτι θά ἐπέμβει ὑπέρ τῆς Ἑλλάδος, γιά νά  
προστατεύσει τά συμφέροντά της. Ἔτσι θά  
ἐκπληρωθεῖ καί ἡ προφητεία τοῦ Γέροντος Παΐ-  
σίου.

Ἡ Ρωσία θά καταλάβει τήν Κωνσταντινου-  
πολη καί τά στενά τῶν Δαρδανελίων, γιά νά ἀνα-  
κόψει τόν τουρκικό ἀνεφοδιασμό εἰς βάρους τῆς  
Ἑλλάδος καί μετά μὴ συνορεύοντας ἡ Ρωσία μετά  
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, θά χαρίσει τήν Πόλη  
στούς Ἕλληνες.



5ον «Ἡ Ἑλ-  
λάδα δέν θά πάθει  
κακὸ ἀπὸ τόν πό-  
λεμο, ἀλλά θά  
ἔλθει μεγάλη  
πείνα γιά μερι-  
κούς μῆνες. Νά  
εἶστε ἔτοιμοι νά  
τήν ἀντιμετωπί-  
σετε». (Ὁσίου Γέ-  
ροντος Παΐσιου)

Κατά δύνα-  
μη ἐρμηνεία:

Ἐάν ξεσπά-  
σει πόλεμος καί ἀνακατευθεῖ ἡ Ρωσία, σίγουρα θά  
ὑπάρξει ἀνάμιξη τῆς Ἀμερικῆς καί ἄλλων δυνά-  
μεων. Ἡ Ἑλλάδα κατὰ τόν ὄσιο Γέροντα Παΐσιο  
δέν θά πάθει κακὸ ἀπὸ τόν πόλεμο, ἀλλά, ἴσως  
ἀπὸ τήν διεθνή ἀπομόνωση πού θά δεχθεῖ, νά διέλ-  
θει μεγάλη πείνα. Ἄν ὑπολογίσουμε καί τήν διεθνή  
οἰκονομική κρίση, τότε ἡ πείνα θά εἶναι ἰσχυρή.

Αὐτά ἀναφέρουν μερικές ἀπὸ τίς προφητείες  
τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ καί τοῦ Ὁσίου  
Γέροντος Παΐσιου.

Ἄν συγκρίνουμε τώρα τίς ἐξελιξίσεις στά πολι-  
τικά καί ἔθνικά μας θέματα, μαζί μέ τίς προφητείες  
τῶν Ἁγίων, τότε βλέπουμε ὅτι εἴμαστε ἴσως ἐνώ-  
πιον μεγάλων ἐξελιξέων.

Ὅλα ὁμως τά ἀνωτέρω γεγονότα μαρτυροῦν  
καί βοοῦν ἕνα γεγονός. Ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία καί ὁ Χρι-  
στιανισμός εἶναι πίστη ἀληθινή. Ἀναδεικνύει ἁγί-  
ους, πού πρὶν ἑκατοντάδες ἢ δεκάδες χρόνια μάς  
μετέφεραν, ὅσα ὁ Θεός τούς εἶπε στό δικό τους  
αὐτί. Ξεκάθαρα βλέπουμε, πῶς τό χέρι τοῦ Θεοῦ  
κρύβεται πίσω ἀπὸ τήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ξεκά-  
θαρα οἱ πιστοί, ὡς νέος Ἰσραὴλ βλέπουν τό χέρι  
τοῦ Θεοῦ νά κατευθύνει τό ἀνθρώπινο γένος.

Πρέπει ὅλοι νά γνωρίζουμε ὅτι στόχος καί  
σχέδιο τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕνα, ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώ-  
που. Οἱ ἅγιοι ὑπηρετήσαν μέ ταπείνωση αὐτό τό  
σχέδιο, ἔχοντας σκοπὸ τήν μετάνοια καί τή σωτη-  
ρία αὐτοῦ τοῦ λαοῦ. Ἡ μόνη ὁδὸς σωτηρίας μας  
εἶναι ἡ ταπείνωση καί ἡ μετάνοια, πού εἶναι ἡ μόνη  
ϊκανή νά ἀνατρέψει ὅλα τά δεινά καί νά τά μεταφέ-  
ρει σέ ἄλλη ἐποχή, πού οἱ ἄνθρωποι δέν θά θέλουν  
νά μετανοήσουν. Εἶθε αὐτή τήν ἐποχὴ τῆς ἀμετα-  
νοησίας νά μὴν ζήσει ἡ δική μας γενεά.



# κομποσχοίνια

μέ την εύχή  
**ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ  
ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ**  
καί μέ τό **ΚΛΑΔΙ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ**

(μέ άσημένα  
πλακέτα καί  
κούμπωμα)

Παραγγελίες στό τηλ. τής Ίερās Μονής 26340-44391 (9-2 τό πρωΐ καί 6-9 τό άπόγευμα)



**NO 7**

**NO 8**

**NO 9**

**NO 10**

**NO 11**

μετρείστε κάποιον  
δαχτυλίδι σας γιά νά  
βρείτε τό νούμερο



# δαχτυλίδια άσημένα

**NO 58**

**NO 60**

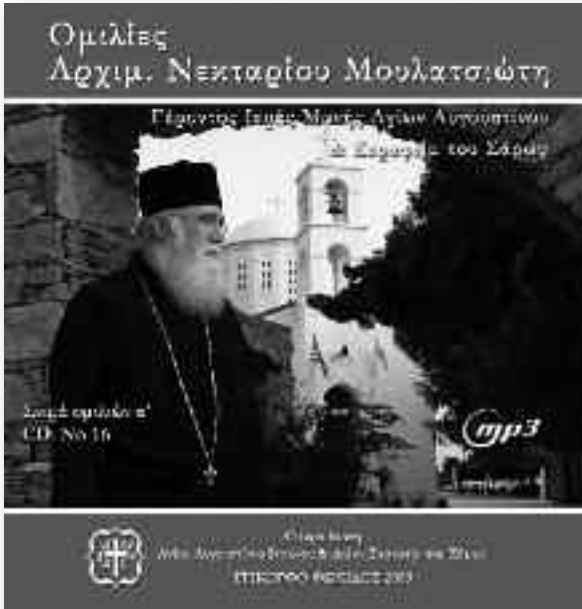
**NO 61**

**NO 63**

μέ την εύχή "**ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ  
ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ**" ή μέ  
σταυρό καί κόμπους γιά προσευχή.



# Ένα πνευματικό δῶρο



## 230 ΟΜΙΛΙΕΣ

ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΣΙΕΣ ΠΡΟΣ ΛΑΪΚΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΟΥΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥΛΑΤΣΙΩΤΗ

**ΣΕ 24 CD (mp3)  
ΜΟΝΟ ΜΕ 55 ΕΥΡΩ**

Μία μοναδική ευκαιρία για όλους τους χριστιανούς μας, ένα πνευματικό δῶρο προς φίλους και συγγενείς στις δύσκολες ημέρες που ζούμε για να ακούνε στο σπίτι, στο αυτοκίνητο, στην εργασία.

Παραγγελίες στο τηλ. της Ίερᾶς Μονῆς 26340-44391 (9-2 τό πρωΐ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)

### Τό DVD

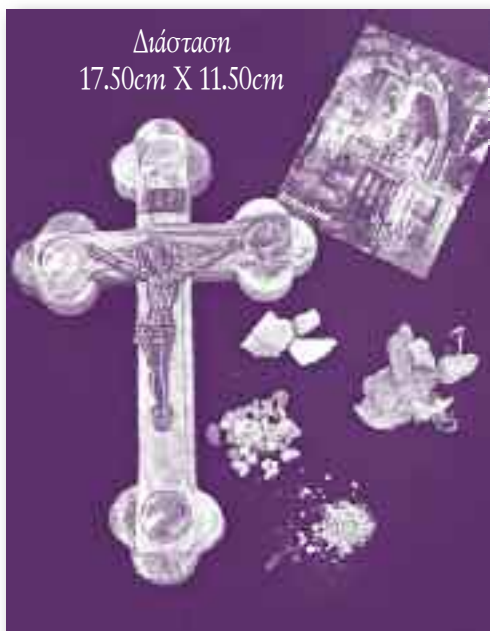
πού ἐτοίμασαν οἱ πατέρες σχετικά μέ τόν Μοναχισμό διατθεται διασκευασμένο μέ ἑλληνικούς ὑπότιτλους.



Πάιρνοντας ἕνα DVD βάζετε ἕνα λιθαράκι στόν Ὁρθόδοξο Ναό τοῦ Τήμου Σταυροῦ στήν Δυτική Βιργινία.

**ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ** (Γιά παραγγελίες χονδρικής & λιανικής):  
Ίερά Μονή Ἁγίου Νεκταρίου Φωκίδος,  
τηλ. 26340-44391 (9-2 πρωΐ καί 6-9 ἀπόγευμα).





## Σταυροί ξύλινοι

Διαθέτουμε ξύλινους σταυρούς από τὰ Ἱεροσόλυμα πού περιέχουν **κῶμα ἀπό τήν ἁγία Γῆ**. Ἐπίσης ὁ σταυρός πού βλέπετε δεξιά ἔχει στά τέσσερα σημεῖα του, λιβάνι, πέτρα, κῶμα καί σταυρολούλουδο ἀπό τήν Ἁγία Γῆ.



Διάσταση 13cm x 8.50cm

## ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΗ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ



## μπρελόκ φυλαχτό

μέ ἁγιασμό  
καί κῶμα ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα

Μπρελόκ μέ τό σταυρό καί πέτρες ἤ μέ τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἱεροσολυμίτισσας καί δύο μπουκαλάκια τὰ ὁποῖα περιέχουν ἁγιασμό καί κῶμα ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα.



**ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΕΠΑΝΩ  
ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ.**

Μπορεῖτε νά προμηθευθεῖτε τὰ εἶδη πού φέραμε ἀπό τήν Ἁγία Γῆ τῶν Ἱεροσολύμων τηλεφωνικῶς ἀπό τήν Ἱερά Μονή μας τηλ. **26340-44391(9-2 τό πρωῖ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)** γιά νά σᾶς ἀποσταλοῦν στό σπίτι σας.



καλό Πάσχα!



# Παρασκευάζουμε Μοναστηριακά - Πασχαλινά Κουλούρια καί Τσουρέκια



**Σ**ήμερα, πού όλα τά προϊόντα κατασκευάζονται μέ υποκατάστατα υλικά ὅπως: “σκόνη αὐγοῦ, σκόνη γάλακτος, τεχνητό ἄρωμα βουτύρου” κλπ., οἱ μοναχές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, τηρώντας τήν ὑγιεινή διατροφή, ἀλλά καί τόν παραδοσιακό τρόπο παρασκευῆς μέ γνήσια καί ἀγνά υλικά, παρασκευάζουμε στό Μοναστήρι μας Πασχαλινά Κουλούρια καί Τσουρέκια γιά τίς οἰκογένειές σας.

*Ἀναμένουμε τήν παραγγελία σας.*

*Οἱ μοναχές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου*

Παραγγελίες στό τηλ. τῆς Ἱερᾶς Μονῆς 26340-44391 (9-2 τό πρωϊ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)

# ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΝΕΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Κυκλοφορεί τό βιβλίό μέ τόν τίτλο  
**“Ο ΙΗΣΟΥΣ**

**ὡς ΕΡΩΤΑΣ καί ΕΡΑΣΤΗΣ”**

τό ὁποῖο συνέγραψε ὁ Γέροντάς μας  
Ἄρχιμ. Νεκτάριος Μουλατσιώτης καί  
ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μονή μας.  
Εἶναι ἓνα βιβλίό πού ἀναφέρεται  
στήν πορεία μᾶς συνάντησης  
προσωπικῆς μέ τόν Ἀγαπώμενο  
τῆς ψυχῆς, τόν Ἐραστή Ἰησοῦ.  
Θά ἀγγίξει τά βᾶθη κάθε ψυχῆς μέ τήν  
ἀπλή συγγραφή του καί τήν πρωτότυπη  
προσέγγιση τοῦ συγγραφέα στό θέμα  
τῆς προσωπικῆς ἀγάπης καί φιλίας  
μέ τόν Ἐραστή τῆς ψυχῆς μας,  
τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό...

Θά τό βρεῖτε στά Βιβλιοπωλεῖα  
καί στό τηλέφωνο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς  
26340 - 44391  
(9-2 τό πρωῖ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥΛΑΤΣΙΩΤΗ

Ο ΙΗΣΟΥΣ

ὡς ΕΡΩΤΑΣ  
καί ΕΡΑΣΤΗΣ

Ἅγιος Μάξιμος ὁμολογητής



**Σᾶς εὐχαριστοῦμε... Σᾶς παρακαλοῦμε...**

**Τά ἔργα στόν Ἱερό Ναό μας προχωροῦν, τά μάρμαρα τοποθετοῦνται...**

**Ἄς βοηθήσουμε ὅλοι.**

Οἱ καιροί εἶναι δύσκολοι, ἀλλά ὅμως ὅλοι ἔχουμε γίνει μία καρδιά γεμάτη ἀγάπη γιά τόν Ἅγιο Νεκτάριο καί ποθοῦμε ὅλοι μαζί νά τελειώσουμε τόν Ἱερό Ναό του... Ἐκεῖνος πρῶτος πηγαίνει μπροστά καί ἀνοίγει τόν δρόμο γιά νά συνεχιστοῦν τά ἔργα. Ἦδη ξεκίνησε ἡ τοποθέτηση τῶν μαρμάρων καί ἐλπίζουμε στή βοήθειά σας γιά νά τά ξεχρεώσουμε.

**Καλό ὑπόλοιπο Σαρακοστῆς μέ βιωματική μετάνοια, γιά νά ἐορτάσουμε Καλό Πάσχα...**